

Taníts meg számba venni
napjainkat úgy,
hogy bölcsességgel telítsük
szívünket!

Fordulj meg, Uram,
végre valahára,
légy irgalmas szolgálóhoz!

Zsolt 90,12-13

Új Émben

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Mértékadó
Ingyenes melléklet • Kultúra, műsorújság

LXXX. évf. 39. • (3970.)

2024. szeptember 29. • Ára 420 Ft

A sebektől új élet születhet

Szent Ferenc stigmatizációjának 800. jubileumát ünnepelte a Ferences Család Budapesten

Fotó: Merényi Zita

A stigmatizáció 800. évfordulójára emlékeztek a budapest-vízivárosi Szent Ferenc sebei-templomban szeptember 16-án. A Ferences Család közös ünnepe zsolozsmával kezdődött, amelyet az alvernai közösség hagyományai szerinti szertartás követett, majd Berhidai Piusz OFM provinciális mutatott be szentmisét.

A ferences jubileumok sorában idén a stigmatizáció áll a középpontban; az évforduló központi üzenete: "Sebektől új élet", azaz a szenvedés sebeiből új élet születhet. A stigmatizáció jubileuma kapcsán két központi megemlékezésre került sor szeptember közepén: Székely János püspökkel keresztutat jártak a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén az óbudai kiscelli kálvárián, illetve a stigmákról elnevezett budapesti templomba hívták a Ferences Család tagjait.

A Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány a vízvárosi barokk templomot választotta a különleges ünnep helyszínéül: a 18. században a boszniai rendtartomány ferencesei építették a templomot és a kolostort. Nem sokkal később II. József rendelkezései következtében ki kellett költözniük az épületből, és átengedni azt a Bécsből érkező betegápoló Erzsébet-nővéreknek, akik itt alakították ki a város első női kórházát. Ma a Magyar Máltai Szeretetszolgálat működik az épületgyűttesben, illetve itt tartja szentmiséit a Szent Erzsébet Német Nyelvű Katolikus Lelkésztség.

Szeptember közepén azonban ismét a ferencesek és barátai töltötték meg a rendalapítójuk stigmáiról elnevezett templomot.

(Folytatás a 3. oldalon)

Katolikus Társadalmi Napok

Szeptember 27-29.

Részletek az 5. oldalon

Rowan Williams korábbi
canterburyi érsek és Christoph
Schönborn OP bíboros
Pannonthalmán

7. oldal

Mindenki születésnapja
Séta az életért Budapesten

8. oldal

A pápa engedélyezte a Medjugorjében kialakult kultusz gyakorlását

Kommentár a döntésről (1. rész)

Szeptember 19-én a Hittani Dikasztérium hivatalosan is megnyilvánult a Medjugorjében kialakult kultusz kapcsán. Az alábbiakban Kovács Zoltán mariológus, egyetemi tanár kommentárját olvashatják a vatikáni döntésről. Az írást két részletben közöljük.

Medjugorje – bő négy évtizedes múltját tekintve – immár megkerülhetetlen téma a Katolikus Egyházban. Szeptember 19-én a Hittani Dikasztérium ugyanis hosszas várakozás után hivatalosan is megnyilvánult: Ferenc pápa mostantól engedélyezi a zarándokok számára a kultusz nyilvános végzését anélkül, hogy a medjugorjei jelenségek (jelenések, üzenetek, csodák) természetfölötti jellegéről nyilatkozná.

Az évtizedek óta Medjugorjéba zarándokló emberek tapasztalatai különféle, azonban az ott megforduló hívek részéről számos tanúságtétel hangzik arról, hogy sikerült Istenhez közelebb kerülniük, a Szűzanya tiszteletében elmélyedniük, anyai jelenlétét, segítségét közelebbről megtapasztalniuk. Hasonlóan, mint bármelyik általunk is ismert kegyhelyen, melynek atmoszférája gyakran lelkiismeret-vizsgálatra és gyónásra hív, hogy aztán ott megtisztult szívvel járulhassunk szentáldozáshoz és végezhesük a jóváhagyott áhitatgyakorlatokat. Főként a rózsafüzér közös vagy magunkban történő imádkozása, a keresztútjárás, szentkúthoz járu-

lás vagy a hasonló jámbor gyakorlatok még inkább szívünkbe vésik Isten és az ő szentjeinek – kiemelten égi Édesanyánknak – az Egyház tagjaihoz való közelségét és a velük és egymással alkotott közösség csodálatos erejét. Az Örök Főpap egyetlen, leg-tökéletesebb kultuszcselkményébe, az eucharisztikus ünneplésbe való bekapcsolódás pedig megtapasztaltja Isten zarándoknépével: ez az a „csúc és forrás” (Sacrosanctum Concilium, 10), melyhez igazán jöttünk, és ezen a zarándokúton – akárcsak az onnan hazafelé és a mennyi haza felé vezető úton is – a szentek is segítségünkre vannak.

A rendkívüli, természetfeletti jelenségekről beszámoló hercegovinai fiatalok története nem indult egyszerűen. Ismerjük az 1980-as évek Jugoszláviájának politikai-társadalmi viszonyait. Nyilvánvalóan az ebben érintett fiatalok sem tökéletesek. A velük szembeni kételkedés, ellenállás dacára azonban kitartottak amellyel, hogy az állításuk szerint velük történő rendkívüli jelenségekben a megdicsőült Szűzanya személyes közelségét jelenésszerűen vélik felismerni. Nemeszser fűződnék az ilyen „közelségekhez” üzenetek is, melyek itt példátlan bőséggel záporoztak, és amelyekről az ebben érintettek még napjainkban is beszámolnak.

A történet folytatása más, világszerte elterjedt jelenéstörténetekből is ismerős lehet: vizsgálat indul, mely nem nélkülözi a nehézségeket.

(Folytatás a 11. oldalon)

„Boldog az a nép,
amely tud ünnepelni!”

Jubileumi nagymarosi találkozót
rendeznek október 5-én

(A találkozó programja az 5. oldalon, interjú a rendezvényről az 1. és a 9. oldalon olvasható)

Találkozások a Duna partján

Beszélgetés a Hadi családdal

Nagymaros. Sokaknak csak egy Pest vármegyei település a Duna mellett, Visegráddal átellenben. De a katolikusok számára Nagymaros fogalomvá vált. Ez év októberében pedig dupla jubileumot ünnepelhetünk – 50 éve tartották a településen az első ifjúsági találkozót, és 35 éves a Gyerekmaros.

Mindegy az is, hogy egyszer vagy százszor éljük-e át. Bennünk van és velünk marad. Erőt ad és továbblendít, ha arra van szükség. „Maros” ilyen. Kisiskolásként, még a születéssel jártam ott először. Majd tiniként, fiatal felnőttként, később már a saját családommal, gyermekeimmel együtt. Elindultam egyedül és barátokkal. Verőfényes napsütésben, hideg szélben vagy épp esőben. Vártam és vágytam arra a szombati napra, amikor újra mehetek.

Van, ami egy életen át elkísér bennünket. Lehet ez egy esemény, egy megtapasztalás, egy élmény.

(Folytatás a 9. oldalon)

ISSN 0133-1205

9 770133 120548

„Élő hittel, testvériséggel találkoztam”

Ferenc pápa az ázsiai-óceániai útjáról

Szeptember 18-án a Szent Péter téren tartott általános kihallgatás keretében a Szentatya a legutóbbi, az eddigi leghosszabb külföldi látogatását, az Indonéziába, Pápua Új-Guineába, Kelet-Timorba és Szingapúrba tett apostoli útját idézte fel. Az alábbiakban Ferenc pápa teljes beszédének fordítását közöljük.

– mondhatom – sokkal előbb ezekben az országokban. Meghatódva tapasztaltam meg ezt, amikor találkoztam az ottani közösségekkel, amikor meghallgattam a papok, a szerzetesnővérek, a világi hívők, különösen a katekéták tanúságát – a katekéták azok, akik végzik az evangelizációt.

Olyan egyházak ezek, amelyek nem hittérítést végeznek, hanem „vonzással” növekszenek, ahogy azt XVI. Benedek bölcsen mondta. Indonéziában a keresztények körülbelül 10%-át, a katolikusok 3%-át teszik ki a lakosságnak. Kisebbségben vannak. De amivel találkoztam, az egy élénk, dinamikus Egyház, mely képes megélni és továbbadni az evangéliumot egy olyan országban, amelynek nagyon nemes kultúrája van, amely törekszik a sokféleség harmonizálására, ugyanakkor a világon a legnagyobb muszlim jelenléttel rendelkezik. Abban a környezetben megerősítést kaptam arról, hogy az együttérés az az út, amelyen a keresztényeknek lehet és kell járniuk, hogy tanúságot tegyenek a megváltó Krisztusról, s egyben találkozzanak a nagy vallási és kulturális hagyományokkal.

Ami az együttérést illeti, ne feledkezzünk meg az Úr három jellemzőjéről: közelség, irgalom és együttérés. Isten közel van, Isten irgalmas, Isten együttérző. Ha egy keresztényben nincs együttérés, akkor mihaszna. „Hit, testvériség, együttérés” – ez volt az indonéziai látogatás mottója: e szavak alapján az evangélium mindennap konkrétan belép ezeknek az embereknek az életébe, befogadja őket, és megadja nekik a meghalt és

feltámadt Jézus kegyelmét. Ezek a szavak olyanok, mint egy híd, mint az az alagút, amely összeköti a jakartai székesegyházat Ázsia legnagyobb mecsetjével. Ott azt láttam, hogy a testvériség a jövő, a testvériség a válasz az embertelenségre, a gyűlölet, a háború, sőt a szektáság ördögi cselszövésére. Ott megtapasztalható a testvériség!

Egy misszionáriusi, kifelé forduló Egyház szépségét találtam Pápua Új-Guineában, ezen a Csendes-óceán végtelenségébe nyúló szigetcsoporthoz. Ott a különböző etnikai csoportok több mint nyolcszáz nyelvet beszélnek: eszményi környezet a Szentlélek számára, aki szereti a szeretet üzenetét a nyelvek szimfóniájában megszólaltatni.

Nem egyformaságot hoz létre a Szentlélek, hanem szimfóniát, harmóniát, ő a harmónia „védnöke”, a harmónia vezetője. Ott különösképpen a misszionáriusok és a katekéták voltak a főszereplők, ahogyan mai is. Örömmel töltötte el a szívemet, hogy találkozhattam a mai misszionáriusokkal és katekétákkal. Meghatódva hallgattam a fiatalok énekeit és zenéjét: új jövőt láttam bennük, törzsi erőszak,

függőségek, ideológiai és gazdasági gyarmatosítás nélküli jövőt; a testvériség által és a csodálatos természeti környezettel való törődés által meghatározott jövőt. Pápua Új-Guinea „laboratóriuma” lehet ennek az átfogó fejlődési modellnek, melyet az evangélium „kovásza” hat át. Mert nincs új emberiség új férfiak és új nők nélkül, és ilyeneket csak az Úr hoz létre. Szeretném megemlíteni a Vanimóban tett látogatásomat is, ahol a misszionáriusok az erdő és a tenger között dolgoznak. Bemennek az erdőbe, hogy felkutatassák a leginkább elrejtőző törzseket... Gyönyörű emlék ez.

A keresztény üzenet emberi és társadalmi fejlesztő ereje különleges módon kidomborodik Kelet-Timor történelmében. Ott az Egyház osztott a függetlenségi folyamatban az egész néppel, mindig a békére és a megbékélésre ösztönözve azt. Ez nem a hit ideologizálása, nem, a hit kultúrává válik, a meglévő kultúrát megvilágosítja, megtisztítja és felemeli. Ezért adtam új lendületet a hit és a kultúra közötti termékeny kapcsolatnak, amelyet már Szent II. János Pál is hangsúlyozott látogatása során. A hitet a kultúrába kell ágyazni, a kultúrákat pedig evangelizálni kell. Hit és kultúra. De főleg ennek a népnek a szépsége ragadott meg: megpróbált, de örömteli nép, a szenvedések közt bölcsé vált nép. E nép nemcsak világra hoz sok gyermeket – tengernyi gyermek volt, rengeteg gyermek! –

hanem mosolyogni is megtanítja őket. Sosem fogom elfelejteni a gyermekek mosolyát abban az országban, abban a térségben.

Mindig mosolyognak az ottani gyermekek, és sokan vannak. Ez a nép megtanítja őket mosolyogni, s ez garancia a jövőre nézve. Röviden, Kelet-Timorban az Egyház fiatalosságát láttam: családok, gyermekek, fiatalok, sok pap- és szerzetesnővendék. Túlzás nélkül mondhatom, hogy „tavaszi levegőt” szívtam! Ennek az útnak az utolsó állomása Szingapúr volt. Ez az ország nagyon különbözik a másik háromtól: rendkívül modern városállam, Ázsia gazdasági és pénzügyi fellegrája, de nem is csak Ázsiáé. Itt a keresztények kisebbségben vannak, mégis élő egyházat alkotnak, mely elkötelezetten dolgozik a különböző etnikai csoportok, kultúrák és vallások közötti harmónia és testvériség megteremtésén.

A gazdag Szingapúrban is vannak „kicsinyek”, akik követik az evangéliumot, akik sóvá és világossággá válnak, egy olyan remény tanúivá, amely nagyobb annál a reménynél, amelyet a gazdasági haszon garantálhat. Szeretnék köszönetet mondani ezeknek a népeknek, akik nagy melegséggel és nagy szeretettel fogadtak. Szeretnék köszönetet mondani vezetőiknek, akik sokat segítettek a látogatás lebonyolításában, hogy az rendezett módon, problémák nélkül valósulhasson meg. Köszönetet mondok mindazoknak, akik közreműködtek benne. Hálát adok Istennek ennek az útnak az ajándékáért! Ismételtelen köszönetet mondok mindenkinek, mindannyiuknak. Isten áldja meg a népeket, amelyekkel találkoztam, és vezesse őket a béke és a testvériség útján! Üdvözlök mindenkit!

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican.va

Sydney-ben rendezik a következő Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust

Szeptember 8–15. között zajlott az 53. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus az ecuadori Quitóban. A következő NEK Sydney-ben lesz – derült ki Böcskei László nagyváradi megyéspüspök videóüzenetéből, amelyet az idei világrendezvény záró szentmiséje után tettek közzé a nagyváradi egyházmegye Facebook-oldalán. Böcskei László püspök üzenetének szerkesztett változatát közöljük.

Oltáriszentség iránt. Énekelünk, imádkoztunk: imádkoztunk a világ problémái miatt, a helyi egyházakért, a hivatásokért, a békéért, a világ vezetőiért. Imádkoztunk mindenkéért, aki úton van, és keresi Istent, keresi a találkozást Istennel. Igazi áldás, kegyelem forrása és ideje volt ez a körmenet.

A záró szentmisében hálát adtunk mindazért, amit itt megtapasztalhattunk. Megköszöntük a rengeteg önkéntes munkáját, a szervezést és a kedvességet. Utóbbi különösképpen kiemelendő, hiszen nagyon kedvesek az ecuadori emberek, és így mutatkoztak meg előttünk a szervezők is.

Bejelentették a következő, 54. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus helyszínét, amely úttal Sydney lesz Ausztráliában. Most már nem marad más hátra, mint hogy lassan összecsomagoljunk, és Isten segítségével elinduljunk vissza Európába.

A szöveget összeállította:
Szász István Szilárd
Forrás és fotó: Romkat.ro

A mai szentmisével befejeződött az 53. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus itt, Quitóban, Ecuador fővárosában. Előző este a főváros nevezetes terén, a Szent Ferenc téren tartott szentmisében a város lakossága és a zárandokok sokasága is csatlakozott ehhez a rendezvényhez. A szentmisét egy nagyon megható, körülbelül másfél óras körmenet követte, amely a Szent Ferenc térről egy másik, az ecuadori nép számára fontos nemzeti szentélyhez vezetett, ami kötődik Jézus Szívéhez és Mária Szeplőtelen Szívéhez. Egészen latin-amerikai hangulatú körmenet volt. Mindenki részt vett; voltak, akik imában, énekek kísérték az oltáriszentséget, az eucharisztikus Krisztust. Több megálló volt, úgy, ahogyan a mi vidékünkön is szokásos az úrnapi körmenetben.

Az útvonal egész hosszúságában virágsoányeg volt előkészítve. Ezen haladtunk az Oltáriszentség kíséretében, majd amikor célhoz értünk, a nemzeti szentélynél eucharisztikus szentségi áldást adott a pápai legátus, a bíboros, és mindenki elvonult az Oltáriszentség elé. Nagyon szép volt, hogy az itteni népszokások is felvonultak, így tisztelegtek és így fejezték ki tiszteletüket, ragaszkodásukat a helyiek az

Őrizni és továbbadni az evangélium üzenetét

Európai keleti katolikus püspökök találkozója Nagyváradon

Nagyváradon szeptember 16. és 19. között tartották az európai keleti katolikus püspökök idei találkozóját.

Száznál is többen vettek részt a találkozó megnyitóján a nagyváradi városháza üléstermében: a keleti katolikus püspökökön kívül a romániai püspöki kar tagjai, szerzetesek, papok, közéleti és vallási vezetők voltak jelen.

A Görögkatolikus Metropolitán Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita, Orosz Atanáz és Szocska A. Ábel megyéspüspökök, valamint Seszták István főhelynök és Nyírán János fődiakónus képviselte. Virgil Bercea nagyváradi görögkatolikus püspök házigazdaként nyitotta meg az eseményt: „A soknemzetiségű város örömmel látja vendégül ezen a megnyitón a város római katolikus, ortodox, protestáns és zsidó egyházi vezetőit. Azért rendeztük meg éves találkozókat itt, Nagyváradon, hogy emlékezzünk az öt éve boldoggá avatott román görögkatolikus püspökökre.”

Claudio Gugerotti bíboros, a Keleti Egyházak Dikasztériumának prefektusa is üdvözölte a keleti püspököket, a helyi közigazgatási, kulturális és tudományos élet vezetőit. „A nemzetiségek és vallások békés együttélésére Nagyváradon példa, hogy számtalan vallás képviselője ünnepel ma velünk együtt. Ezeknek a találkozóknak pedig azért van nagy jelentőségük, mert egy olyan korszakban kezdődtek el, amikor az egyházak még érezték az üldöztetés nyílt sebeit.”

Gintaras Grušas vilniusi érsek, az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának (CCEE) elnöke hangsúlyozta a találkozó témájának időszerűségét. „A püspökök és papok közötti testvéri kapcsolat nagyon fontos, különösen most, két

héttel a püspöki szinódus második ülészakának kezdete előtt, amelyet 2024. október 2. és 7. között tartanak a Vatikánban.” Az érsek egyben köszöntötte Virgil Bercea püspököt, akit harminc évvel ezelőtt szentelték püspökké.

Giampiero Gloder, Románia és Moldova apostoli nunciusa is köszöntötte a jelenlévőket, és átadta Ferenc pápa a szívből jövő jókívánságait. Sofronie Drincec nagyváradi ortodox püspök is köszöntötte a jelenlévőket, s beszéde végén panágiát (az Istenszülőt ábrázoló püspöki nyaklanc) ajándékozott Virgil Bercea püspöknek.

Ciprian-Vasile Olinici romániai vallásügyi államtitkár kiemelkedő jelentőségűnek és követendő példának nevezte a találkozót, „mivel az egész keresztény világ arra törekszik, hogy életben tartsa az evangélium üzenetét egy egyre inkább szekularizált társadalomban”.

Forrás és fotó: Hajdúdorogi Főegyházmegye

A sebekből új élet születhet

Szent Ferenc stigmatizációjának 800. évfordulóját ünnepelte a Ferences Család Budapesten

(Folytatás az 1. oldalról)

Az évfordulóra érkeztek testvérek a távolabbi rendházakból, jelen volt Majnek Antal OFM nyugalmazott munkácsi megyéspüspök is. Részt vettek az ünnepen kapucinus testvérek, Ferences Mária Misszionárius Nővérek, Ferences Szegénygondozó Nővérek, klarisszák, Assisi Szent Ferenc Betegápoló Nővérei, Szent Ferenc Kisnővérei, világi ferencesek – valóban a Ferences Család közös ünnepe volt ez a nap.

A zsolozsmát követő alvernai liturgiában – melyet a Verna hegyi ferencesek mindennap imádkoznak – felolvastak egy olvasmányt Szent Ferenc írásaiból, majd Szent Bonaventura *Legenda maiorjából* a stigmatizációt leíró részt, és a jelenlévők közösen elimádkozták II. János Pál pápa alvernai imáját Szent Ferenchez, amely először Verna hegyén hangzott el 1993. szeptember 17-én.

Berhidai Piusz tartományfőnök a homíliában rávilágított, Szent Ferencen különösen látható, hogy „amire rátesszük az életünket, az előbb-utóbb meglátszik rajtunk: megjelöl, megkarcol, átformál; nem hagy érintetlenül

letanuljunk, belenőjünk a szeretetbe, amely képes szeretetből szendvedni, képes rá, hogy úgy hozzáalakuljon Isten szándékához, hogy ez a szándék elkezdje felülírni mindazt, ami rossz, ami kín, ami szenvedés.”

A stigmatizált Ferencen észre kell vennünk a saját sebeinket is. Hogyan válhat értelmessé a szenvedés? – tette fel a kérdést a provinciális. – Csak úgy, ha a szeretetből való odaadásban hordozza valaki a szenvedést. A leírások mindig kiemelik, hogy Ferencet fájdalom és öröm, „fájdalommal vegyes öröm” járta át, amikor látta a szeráfot és benne a Megfeszítettet. Nem azáltal lesz teljessé az életünk, ha kiiktatjuk, kigyomláljuk a fájdalmakat. Nem kigyomlálni kell a sebeket, hanem „merhetünk beléjük tekinteni, magunkra venni, elhordozni” – biztatott Berhidai Piusz. Vannak sebek, amelyeket a bűn okoz, és azt gondoljuk: elrontottuk, és képtelenek vagyunk helyrehozni – a mai ünnepen fogadjuk el Isten irgalmát, amely képes felülírni bármilyen bűnt.

Hordozzuk, tapasztaljuk a közösségeink sebeit is – folytatta. Hiszen ha nem vagyunk tökéletesek, bizony megsebezük egymást időről időre.

ez a sötétség? Ez a gonoszság? – gondolkozhatunk el időnként a világban megjelenő sebekről. Háborúk, katasztrófák; elbizonytalanodott emberek, akik úgy élnek, mintha a semmibe hullanának, „mintha csak véletlenül sodródnánk az univerzumban” – fogalmazott Berhidai Piusz.

De ma Szent Ferenc azt mondja, maradjak meg abban az örömben, amit Isten teremt bennem. Amikor egy egyszerű, Isten által rendezett életre törekszem, amikor van iránya az életemnek, akkor lehet, hogy semmi rendkívüli nem történik egy hétköznapon, de közben Isten teremt bennem azt az örömet, amelyet nem vehet el senki. Vannak sebek, amelyeket az evangélium szolgálata közben szerzünk – ennek kapcsán Piusz testvér a hét ferences vértanút említette meg, Károlyi Bernátot és társait, akiknek a boldoggá avatását reméljük. Vértanúságuk előtt bennük is ez a vágy élt, hogy az evangéliumot szolgálják, közben átéltek csalódásokat, konfliktusokat, veszteségeket, mégis: az odaadottság üdvösséget szerez.

Ma tárjuk Isten elé a sebeket az életünkben, az örömteli reménnyel, hogy Isten az, aki ezekből a sebekből életet fakaszt – bátorított végül a ferences tartományfőnök, aki végezetül utalt arra is, hogy a Szent Ferenc sebei templomnak szeptember 17-én van a búcsúünnep.

A szentmise végén a provinciális megemlékezett, általában október 8-án, Magyarok Nagyasszonya ünnepén szokták a jubiláló rendtársakat köszönteni, most azonban a mai ünnep miatt előbbre hozták ezt a hálaadást. Köszöntötte a 25 éve örökfogadalmat tett testvéreket: Kárpáti Kázmért, Cseri Nikodémust és Varga Kamill atyát; illetve a 25 éve pappá szentelt Tamás

Gábert, Weinrauch Máriót és Demény Martint. „Óvatosan, de ígérjük, hogy a magunk részéről igyekezünk nem szaporítani a sebeket” – tette hozzá Piusz atya köszöntőszavaihoz, majd utalt rá, a Kárpátalján szolgáló Máriaó atya ugyan nem lehetett jelen, viszont itt van Majnek Antal, aki pappá szentelte annak idején.

A szentmise után a budapesti német nyelvű katolikus lelkeszség szomszédos épületben található közösségi központjában nyílt lehetőség rá, hogy a Ferences Család és barátai kötetlen formában is kifejezhessék örömeiket.

Verestói Nárcisz
Fotó: Merényi Zita

Berhidai Piusz ferences tartományfőnök

az, amire odaadom a figyelmem, amit szenvedélyesen keresek, amire időt fordítok újra és újra, amihez mindig visszatérek (...), amire felteszem az életem, az megjelöl, átalakít.”

Mit is látunk, amikor Ferenc nézünk? Elsősorban Jézus sebeit, az isteni szeretet misztériumát. Nemcsak Ferenc rendkívüliségét vehetjük észre, hanem azt is, hogy benne Isten megújította Fiának sebeit. Igazolta azt, hogy Fia él, és azok a sebek „1224-ben és 2024-ben is élő sebek. A szeretetből vállalt isteni szenvedés sebei, tanújelei”.

„Arra van meghívásunk – magyarázta Berhidai Piusz –, hogy be-

De a közösség sebei azok is, amikor kívülről rágalom, hamis ítélet, megszólás éri őket – akkor úgy vannak jelen a világban mint sebet hordozó közösség, amely a gyógyulásra vár.

Az Egyház sebei hasonlóképpen: a szakadások, botrányok – és velük szemben ott lehet előttünk minden szent példája, akik felmutatják előttünk, mégis lehet egységben Istennel az Egyházban élni – mutatott rá a szónok. – Arra hív a mai ünnep, hogy szeressem az Egyházat, mert itt van az üdvösségem, itt van a gyógyulásom. Ha úgy látom is, hogy nincs benne egység, az olyan seb, amely túléli a halált, és dicsőséges sebbé változik. Honnét lehet

Keresztút Óbudán

Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén (szeptember 14.), „Sebekből új élet” mottóval szabadtéri keresztútra hívták az óbudai Zichy- (Kiscelli) kastély kertjébe a ferences család tagjait és a híveket. A keresztutat a ferences lelkesítéshez is kötődő Székely János szombathelyi püspök vezette.

A híveket az esemény szervezője, Kardos Csongor OFM köszöntötte. Elmondta, hogy a keresztút egyes stációinál elhangzó elmékedések megírására olyan társadalmi csoportok képviselőit kérték fel, akik maguk is a szenvedés sebeit hordozzák, vagy azok körében mozognak, akik segítségre szorulnak.

Székely János szombathelyi főpásztor arról beszélt, hogy kötődik a ferences lelkesítéshez, mely már gyermekkorában megérintette a Tövis utcai ferences templomban (budapesti Kapisztrán Szent János-templom a II. kerületben), majd a szentendrei Ferences Gimnáziumban, ahol érettségizett.

A püspök többek közt a következő történettel illusztrálta, hogyan láthatjuk és tapasztalhatjuk meg egymásban a kereszt súlya alatt roskadó Istenfiát. „Ötéves lehettem, ministráns voltam a Tövis utcai templomban. Kibomlott a cipőfűzőm. Egy nagyon idős, nehezen mozgó ferences atya volt a plébános. Egyszer csak nagy nehézség árán lekuporodott elé, és bekötötte a cipőfűzőmet. Én pedig

megtapasztaltam Isten alázatát és egyszerűségét ennek a papnak a tetteiben, amelyből aztán az én életemben később rengeteg gyümölcs fakadt” – idézte fel gyermekkorának egyik meghatározó élményét.

A keresztút állomásain az elmékedéseket többek közt a Szent Angéla Ferences Általános Iskola és Gimnázium tanárai és diákjai, az esztergomi Ferences Szociális Otthon lakói és dolgozói, a gyöngyösi Autista Segítő Központ képviselői, a ferences nővédektestvérek, a Ferences Rendtartomány fenntartásában működő Dorothea Otthon munkatársai, az esztergomi Speciális Gyermekotthoni Központ, Általános Iskola és Szakiskola tanulói, a Magyarországi Református Egyház képviselői, a klarissza nővérek és az esztergomi Boldog Ceferino Roma Misszió tagjai mondták. A keresztutat Székely János zárógondolatai követték, aki megismételte: Krisztus keresztjében az élet titka tárul föl. „Ha számunkra is természetes lenne az, hogy adunk, mások terheit hordozzuk, észreveszünk a megbezett embert, akkor a mi esetünkben is igaz lenne, hogy a sebekből élet fakad. Akkor ez az új élet átjárna a szívünket, családjainkat, Egyházunkat és az egész világot.” – mondta a püspök.

Horogszegi-Lenhardt Erika
Fotó: Moldoványi Barnabás

Testbe vésett csodálatos jelek

Michael W. Banach érsek, Magyarország apostoli nunciusa mutatott be szentmisét szeptember 17-én az Alcantarai Szent Péter tiszteletére szentelt pesti ferences templomban abból az alkalmából, hogy Szent Ferenc stigmatizációjának 800. évfordulóját ünnepli a ferences közösség.

A szentmise elején Kálmán Peregrin OFM templomigazgató a nunciust és a megjelenteket köszöntve elmondta, Szent Ferenc a stigmatizáció idején azért imádkozott, hogy átérzhesse Isten szeretetét.

Michael W. Banach érsek, apostoli nunciusz homíliájában rámutatott: Szent Ferenc Krisztus dicsőséges szenvedésének sebeit kapta testébe, megpecsételve ezzel azt a lelki utat, amely a szentet mindig a kereszt misztériumának szemlélésére indította. A kereszt hitünk legnagyobb szintézise. Assisi Szent Ferenc az ő könyvének nevezte, amelyből minden bölcsességét tanulta.

A szentmise végén Szent Ferenc ereklyéjét ünnepélyesen átvitték a Szent Ferenc-oltárhoz – itt látható az

a festmény, amely a stigmákat elnyerő Ferencet ábrázolja. Ezt követően a közösség együtt imádkozott, majd Michael W. Banach érsek áldást adott az ereklyével.

Baranyai Béla
Fotó: Lambert Attila

A BIBLIA ÜZENETE

Jaj nektek, gazdagok!

Jak 5,1-6

Vasárnapi szentleckénket *Jakab leveléből* olvassuk. A szakasz témája nagyon világos: a gazdagoknak szóló intésről van szó, mégpedig az utolsó ítélet fényében. Akik a földön gazdagok, gyakran még az utolsó időkben sem ébrednek fel, csak a saját jólétükkel foglalkoznak. A végső ítélet fényében mindez hiábavaló.

Jakab levele szívesen választ olyan témákat, amelyeket a zsidó bölcsek is. A gazdagság veszélyeire szinte minden kultúrkör felhívja a figyelmet. A szíve mélyén mindenki tudja, hogy nem a vagyontól lesz boldog. Mégis szeretnénk bebiztosítani magunkat. S mire észrevesszük, máris hozzátapadt a szívünk ahhoz, amink van. Nem merünk igazán lenni, inkább megelégszünk azzal, hogy *birtoklunk* valamit – házat, autót, esetleg címet, kapcsolatokat, emlékeket.

A levél mindenestre nagyon konkrét kincsekről beszél: aranyról, ezüstről, sőt, munkásoktól visszatartott berről, amely az „égbe kiált”. Beszédfordulattá vált, illetve az erkölcs-tanban is elterjedt fogalmunk az „égbekiáltó bűn”. Bibliai összefüggésben felkiált az égre például Ábel vére vagy a szegények panasza. A képes kifejezés arra utal, hogy Isten odafigyel ezekre a kiáltásokra, és készen áll arra, hogy igazságot tegyen, ha kell, büntessen. Azok a gazdagok, akiket a levél elsősorban szólít meg, másokat foglalkoztatnak, és a bérüket visszatartják. Ez a „munkaadó-munkáltató” viszony az arányokat tekintve az ókorban valószínűleg sokkal ritkább volt, mint ma. Ettől persze magunkra vehetjük az intést: a méltó béreket

meg kell adni! Egy, a korábnál összetettebb társadalmi rendben is meg kell találni a módját annak, hogyan lehet az igazságosságot megvalósítani, illetve az ember számára annyira szükséges nagylelkűséget megélni.

A levél néhány helyen olyan fordulatokat használ, amelyeket Jézusnál is megtalálunk. Szakaszunkban ilyen a gazdagságot felemészítő moly és rozsdá. Az biztos, hogy ennek a néhány soros intésnek igen éles a hangneme. Szerzője kemény szavakkal figyelmezteti a gazdagokat. Stílusa itt az ószövetségi prófétáké. Legsűrűsőbb mondata talán ez: „Bőségben éltek a földön és tobzódtek, hizlaljátok szíveteket a leölés napjára.” Hát lehet az ember olyan, mint egy önmagát hizlaló vágóállat? Sajnos néha idáig is lesüllyedhetünk.

A szakasz végén egy újabb, másféle vád szólal meg: „Az igazat elítéltétek, megöltétek, s ő nem tanúsított ellenállást.” „Az igaz” az előbbiek szerint lehet a szegény, a kiszolgáltatott, akinek lehetősége sincs arra, hogy mással szemben súlyosan vétkezzen, másokat a létükben fenyegetsen. De lehet Jézus is, aki „egyedül volt igaz közöttünk”, aki „mint a bárány elnémul nyírói előtt, nem nyitotta ki száját”. Váratlan fordulat: azokat szólítja a levél, akik Jézus haláláért felelősek? Vagy arra gondol a szerző, hogy a szegénnyel szemben vétkezve Jézust sértjük meg? Egyik sem könnyű tétel az ítélet napjára. Jézus bárányjelidőségének emléke azért a megváltás reményét is felszítja bennünk.

Martos Levente Balázs

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Ünnepek és jeles napok (39.)

Görögkatolikus Egyházunkban október 1-jén fordulunk az Istenszülő felé: „te az egész világot könyörögsz, kegyelemmel árasztván el azokat, kik jeles ünnepedet dicsőítik”. Ismeretes, hogy a bizánci Egyház görög ágában alakult ki az Istenszülő oltalmának ünnepe, s onnan került át a szláv ágba. Míg aztán az előbbiben eléggé lehanyaglott, az utóbbiban annál nagyobb életerőre kapott. Ott (és velük a magyar görögkatolikusok körében is) október 1-jén fényesen megünnepeljük. Az erre az ünnepre szentelt templomokban a líta szertartásában örömmel éneklük a hívek: „Elérkezett, ó Szentséges Szűz, drága oltalmad fényes ünnepe.” Azonban a legelső himnuszt a vecsernyében mindenütt énekeljük. Így kezdődik: „Nagy oltalma vagy a bánkódóknak, tiszta Istenszülő, és gyors segítsége.” Igen, már itt, a letelején megfogalmazódik az ünnep lényege: Mária a mi oltalmazónk!

Az embernek mindig szüksége volt, van és lesz az oltalmazásra. Elég csak arra gondolni, ami mostanában nagyon benne van a köztudatban: az emberi élet védelemre (és, bátran hozzátehetjük, oltalomra) szorul az első pillanattól az utolsóig. Tehát a fogantatástól a természetes halálig. Bár ezt a pusztán emberi gondolkodás (a helyes emberi gondolkodás!) így tartja és rendezzi, igen nagy szükség van arra, hogy vallásos szempontból is megerősítsük.

Az Istenszülő oltalma kiterjed az egyéni emberi életre. Az ünnepi tropárban így kérjük: „földöz be minket a te drága védőlepleddel és szabadíts meg bennünket minden bajtól”. Mária jó édesanyaként takargat bennünket. Ámde na-

gyobb kiterjedésben is teszi ezt, amint egy másik énekünkben kérjük: „fedez be minket csodálatos védőlepleddel s őrizd meg országunkat és nemzetünket minden bajtól!” Sőt! A legteljesebb körben is érvényesül ez. Ugyanis miközben egy liturgikus énekben kifejezzük, biztosak vagyunk abban, hogy a tisztaság Istenszülő „gyors segítsége” a hozzá fordulóknak, azt is megfogalmazzuk, hogy ő „a világ védelme”, illetve „az egész világnak csodálatos oltalma”.

Olykor Mária védőlepletről szólnak az énekek, máskor pedig a köntöséről. Az előbbi a népe fölé terjeszti, amint az ünnepi ikonon is látható. Az utóbbi alá pedig (ami inkább a nyugati „köpönyeges Mária” ábrázolására utal) összegyűjti a gyermekeit, úgy védelmezi őket.

Amikor az ünnepen így éneklünk: „elérkezett, ó Szentséges Szűz, drága oltalmad fényes ünnepe, mely a Napnál tündöklőbb világosítja meg az embereket”, akkor megerősödhetünk – és erősödjünk is meg! – abban a tudatban, hogy az Istenszülő oltalmad bennünket. Nem csupán a saját erejéből teszi ezt. Egy másik ének megfogalmazása szerint „mert hatalmat kaptál, hogy pártfogold és védelmezd” Krisztus népét. Bátran meríthetünk erőt egy másik énekünkben is: „téged a keresztény nép védelméül s pártfogójául ajándékozott nekünk Krisztus, hogy oltalmad és támogasd a hozzád folyamodó” embereket. Mi is közéjük akarunk tartozni, amikor „oltalmad ünnepe fényesen üljük”. Mert több énekünk zárószórából tudjuk, hogy „az Úr vagyon teveled, ki általad ad a világnak gazdag kegyelmet”.

Ivancsó István

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Liturgia és olvasás: felolvasás

Amikor Szent Ágoston megírja a *Vallomásokat*, még elevenen emlékszik arra, ahogyan fiatalon Szent Ambrussal találkozott. Házába lépve olvasni látta. Csendesén olvasott, feszült figyelemmel mélyedt el a szövegben. Összeszedettsége nagy benyomást tett látogatóira.

Hasonló élményben lehet részünk a templomban is. A liturgia a felolvasásnak, a szertartáskönyv olvasásának és az olvasottakról szóló beszédnek a terepe. A szóval figyelem is jár. Aki felolvas vagy szót kér, az a szöveg mellett a saját olvasási készségéről és kultúrájáról is számot ad.

A hangerő, a szöveghez illeszkedő hangszín természetessége vagy mesterkéltisége, az érthető artikuláció, az izgalom mértéke, a szemkontaktus keresése vagy elkerülése, a szövegértés mélységéről tanuskodó hangsúlyok és szövegtagolás: ezek mind beszédes szempontok, amelyek azt is közvetítik, hogy az írásnak saját hangját kölcsönző ember számára mennyire otthonos az olvasás és a felolvasás világa. Nem csoda, hogy Szent Benedek szerint a közöségben ne minden szerzetestestvér vállaljon felolvasást, „hanem csak olyanok, akik a hall-

gatók épülésére szolgálnak” (Szent Benedek Regulája, 38,12).

Még inkább igaz ez arra, aki beszédet mond. Rá figyelve az elhangzottak tartalma mellett arról is benyomást szerzünk, hogy milyen olvasottság, lelkiület, szellemiség adja a beszéd kontextusát. Vajon a politika, az érzelmileg túlfűtött erkölcsi témák, a híradók és internetes hírportálok jelentik a szónoklat forrásvidékét? Vagy igényes szellemi életet élő ember beszél hozzánk, aki – Ferenc pápa szavaival élve – ellenállva „a képernyők és a mérgező, felszínes és erőszakos álhírek megszállottságának, időt és figyelmet szentel” az elmélyült olvasásnak (Ferenc pápa levele az irodalom képzésben betöltött szerepéről, 4.)?

A Szentatya rámutat, hogy a rendszeres olvasás gazdagítja a szókincsünket, fejleszti szellemi képességeinket, serkenti képzelőerőnket és kreativitásunkat, kifejezőbbé teszi beszéd-módunkat, összeszedettebbé tesz, csökkenti a stresszt és a szorongást (16.). És ez a sokféle jó hatás a liturgiában a hallgatóságra is átragad.

Gérecz Imre OSB

A HÉT SZENTJE

Szent Fausztina

Október 5.

Családi nevén Helena Kowalska szülei tíz gyermeke közül a harmadikként született. Csak két és fél évet járt iskolába, mert a család szegénysége miatt dolgozania kellett, az állatokat őrizte. Tizenöt éves korában bejelentette szüleinek, hogy apáca szeretne lenni, ám ők először hallani sem akartak erről. Tizennyolc éves volt, amikor egy táncmulatság közben megjelent neki Jézus, és ezt kérdezte tőle: „Meddig fogok még szenvedni miattad, és te meddig vezetsz még félre engem?” Ez megdöbbentő hatással volt rá, mert már régóta érezte az isteni hívást, de mintha valóban menekült volna előle. Azonnal abbahagyta a táncot, a közeli templomba sietett, és az Eucharisztia elé borulva megkérdezte Jézust, mit kell tennie. „Azonnal utazz Varsóba, ott fogsz belépni egy zárdába” – hallotta a választ. A fővárosban több kolostor ajtaján is bekopogott, de sehol sem vették fel. Végül az Irgalmasság Anyja nővéreinek kongregációját kereste fel. A főnöknő azt kérte tőle, hogy előbb egy évig dolgozzon, ezért háztartási alkalmazott lett, majd egy év múltán ismét jelentkezett. Ekkor, 1925. augusztus 1-jén már felvették. 1933. június 1-jén tett örökfogadalmat.

A kongregáció több házában is dolgozott: szakácsként, kertészként, portásként szolgált. Buzgón teljesítette kötelességeit, hűségesen követte rendje szabályait; áhítatos volt, hallgatag és derűs. „Jézusom, te tudod – írja naplójában –, hogy egészen fiatal éveimtől kezdve nagy szent akartam lenni; olyan bensőségesen akartalak szeretni, ahogy eddig egy lélek sem szeretett téged.”

1936 májusában Krakkóba utazott, és haláláig ott élt. Több kórházban kezelték tuberkulózissal, és sokat szenvedett. Szentség hírében halt meg, alig harminchárom éves korában.

Vannak, akik szerint az egyház legjelentősebb misztikusai közé tartozik. Látomásairól, a Jézussal ápolts bensőséges kapcsolatáról naplója tanuskodik. Ebbe jegyezte le az Isten irgalmas szeretetéről szóló üzeneteket is, amelyeket maga Jézus diktált Fausztina nővérnek. Naplója a katolikus misztika különleges dokumentuma, prófétai kiáltás a modern ember felé. Elzbieta Siepak – egyike azoknak, akik

a legjobban ismerik a szent életét, illetve akit megbíztak a napló kiadásával – így foglalta össze rendtársa küldetését: az volt a feladata, hogy a mindenki által öröktől fogva ismert, de feledésbe merült igazságot, Isten irgalmas

szeretetét újra az emberek emlékezetébe idézze. Illetve, hogy megismertesse az isteni irgalmasság tiszteletének formáit, amelyek gyakorlása a vallásos élet megújulásához vezet.

II. János Pál pápa már krakkói éveiben jól ismerte Fausztina nővér életét és naplóját. Ersekként 1965-ben ő indította el boldoggáavatási eljárását, és ő lehetett az, aki 1993-ban boldogá, 2000-ben pedig szentté avatta. „Az isteni irgalom fénye, melyet az Úr Fausztina nővéren keresztül akar ismét átadni a világnak, megvilágítja a harmadik évezred útját” – mondta a II. János Pál. A pápa Fausztina nővér szentté avatásakor úgy rendelkezett, hogy húsvét második vasárnapja az egész egyházban az isteni irgalmasság vasárnapja legyen.

L.K.

A hét liturgiája

B év

SZEPTEMBER 29., ÉVKÖZI 26. VASÁRNAP (Szent Mihály, Szent Gábor és Szent Rafael főangyalok) – Szám 11,25–29 (*Józsue feltékenykedik azokra, akik rendkívüli úton kapták meg Isten kegyelmét. De Mózes szerint inkább annak kell örülni, ha minél többen szolgálgják Istent.*) – Jak 5,1–6 (*Az apostol a gazdagság mulandóságára hívja fel a figyelmet, és sürgeti a jogtalanul visszatartott munkabér megfizetését.*) – Mk 9,38–43.45.47–48 (*Mindenkit vesserünk, de határozottan forduljunk el attól, aki vagy ami bűnre viszi!*) – **Zsolozsma:** II. zsolnárhét – **Énekrend:** Ho 221 – EE 593, Ho 221 – EE 150, Ho 135 – EE 595, Ho 209 – EE 297.

SZEPTEMBER 30., HÉTFŐ – Szent Jeromos áldozópap és egyháztanító emléknapja (Örs, Honória) – Jób 1,6–22 – Lk 9,46–50.

OKTÓBER 1., KEDD – A Gyermek Jézusról nevezett Lisieux-i Szent Teréz emléknapja (Remig) – Jób 3,1–3.11–17.20–23 – Lk 9,51–56.

OKTÓBER 2., SZERDA – Szent Örzőangyalok emléknapja (Petra, Örs) – Kiv 23,20–23a – Mt 18,1–5.10.

OKTÓBER 3., CSÜTÖRTÖK (Helga, Evald) – Jób 19,21–27 – Lk 10,1–12.

OKTÓBER 4., PÉNTEK – Assisi Szent Ferenc emléknapja (Aranka, Hajnalka) – Jób 38,1.12–21;40,3–5 – Lk 10,13–16.

OKTÓBER 5., SZOMBAT – Szent Faustina Kowalska szűz emléknapja (Aurél, Attila, Flávia) – Jób 42,1–3.5–6.12–16 – Lk 10,17–24.

OKTÓBER 6., ÉVKÖZI 27. VASÁRNAP (Szent Brúnó áldozópap, Renáta) – Ter 2,18–24 (*A házastársak Isten akarata szerint egy emberpárrá lesznek.*) – Zsid 2,9–11 (*Ugyanattól az egy Istentől valók mind: a megszentelő, és akiket megszentelt.*) – Mk 10,2–16 vagy Mk 10,2–12 (*Jézus tanítja, hogy a házasság felbonthatatlan.*) – **Zsolozsma:** III. zsolnárhét – **Énekrend:** Ho 220 – EE 590, Ho 220 – EE 149, Ho 116 – EE 594, Ho 287 – EE 242.

„Boldog az a nép, amely tud ünnepelni!”

Ötvenéves a Nagymarosi Ifjúsági Találkozó

Hazánk legnagyobb múltja visszatekintő, évről évre megszervezett katolikus ifjúsági rendezvénye, a Nagymarosi Ifjúsági Találkozó idén ősszel ünnepli alapításának 50. évfordulóját. A szervezők jubileumi találkozót hirdetnek október 5-ére a nagymarosi plébániakertben, hogy hálát adjanak Istennek a találkozók kegyelmeiért, az itt született hivatásokért, házasságokért, megtérésekért. „Boldog az a nép, amely tud ünnepelni!” (Zsolt 89,16) a rendezvény mottója.

püspök, Kerényi Lajos, Sebők Sándor) ráérezve a fiatalok lelki-szellemi szomjúságára, a Szentlélektől ihletett beszédekkel, elmélkedésekkel tették még tartalmasabbá és egyre vonzóbbá a találkozókat. A kezdetben kevesek által indított kezdeményezés Isten akarata és a Szentlélek tüze által egy azóta is égő, másoknak is világitó, megleget adó nagy tűz lett, amely az ország minden szegletéből, sőt a határokon túli magyarlakta településekről is idevonzotta és vonzza a fiatalokat. A jubileumi, október 5-én sorra kerülő Nagymarosi Ifjúsági Találkozó a generációk találkozója lesz.

A program: 9 óra: napindító.

10 óra: Gáspár István és Orosz István főelőadása. 10.45: szentségimádás (süllyási Imádság Háza zenei szolgálatával). 12.30: fakultációk. 15.30: Simon Dávid tanúságtétele. 16 óra: szentmise, melynek főcelebránsa Fábry Kornél esztergom-budapesti segédpüspök lesz (a Pápmobil együttes zenei szolgálatával); a szentmise után közös éneklés, tánc.

A főelőadást és a szentségimádást követően, 12.30-tól különféle választható programokon lehet részt venni. Ezek között lesznek „klasszikus” fakultációk, de számos kisebb létszámú műhely, találkozási lehetőség is várja a résztvevőket. Megtalálja a helyét az, aki csendre, beszélgetésre vagy meghallgatásra vágyik.

A találkozón a főelőadás végétől a szentmise kezdetéig folyamatosan lesz lehetőség gyónásra, lelki beszélgetésre a templom melletti részen. A nap részletes programja és a találkozó énekei is megtalálhatók lesznek a hamarosan megjelenő infófüzetben, melyet a honlapról lehet majd letölteni. Részletek a fakultációkról, a jubileumi Nagymarosi levél és az infófüzet a nagymaros.katolikus.hu oldalon olvasható.

A diákok, kamaszok és gyermekek találkozájáról tudnivalók és a programra való regisztráció a gyerekmaros.hu oldalon.

Forrás és fotó: Országos Lelekipásztori Intézet

Az imádság iskolája sorozat újabb köteteiről

Ferenc pápa a 2025-ös szentévre készülve hirdette meg az imádság évét. Az Evangelizáció Dikasztériuma által kiadott, *Az imádság iskolája* című sorozat segíthet abban, hogy felfedezzük, milyen szép, amikor alázatosan és örömmel az Úrra bízunk magunkat.

A negyedik kötet címe *Imádkozás szentekkel és bűnösökkel*, szerzője Paul Murray ír domonkos szerzetes pap, költő, teológus. A római Angelicum Egyetem professor emeritusa, szakterülete a nyugati misztikus hagyomány. Magyarul megjelent művei: *A domonkos lelkiség új bora* (2018); *Bizalommal imádkozni – Aquinói Szent Tamás az Úr imájáról* (2018); *Kapu a Szenthez – Elmélkedések az Údvözlégyről* (2022); *A fény vonzásában – A keresztény szemléletű ragyogó-sötét útja* (2022).

A kötet előszavában így ír: „A szentek, akiknek az imádságról és az elmékedésről szóló írásait ez a könyv vizsgálja, a lelkiségi hagyomány leg-híresebb alakjai közé tartoznak. Mélységesen ismerik azt a fényt és tüzet, amelyről beszélnek. Írásaik lapról lapra a látás és a megértés igen jelentős szintjeiről árulkodnak. E mű fő célja azonban nem az, hogy a szemlélődő ima magasabb szintű állapotaira vagy szakaszaira összpontosítson, hanem ennél sokkal szerényebb, nevezetesen az, hogy felfedezze, milyen segítséget nyújthatnak a nagy szentek azoknak, akik szeretnének ugyan előrehaladni imaéletükben, mégis állandóan elvetik a célt, tétova erőfeszítéseket

tesznek, melyeket leginkább emberi gyengeségük és alá.”

Antonio Pitta a Lucera-Troiai Egyházmegye papja, a Pápai Lateráni Egyetem újszövetség-professzora, a Pápai Gergely Egyetem vendégtanára írta az ötödik, *Példabeszédek az imáról* című kötetet. Ebben többek között ezt olvashatjuk: „A názáreti Jézus az imádság embere volt: ez Jézus földi életének egyik tagadhatatlan történelmi ténye. Nyilvános működésének éveit gyakran vonult el imádkozni, olyannyira, hogy egy nap tanítványai arra kérték, tanítsa őket imádkozni.”

A köteteket Tózsér Endre SP fordította.

Paul Murray OP: *Imádkozás szentekkel és bűnösökkel* és Antonio Pitta: *Példabeszédek az imáról* című kötet megvásárolható az Új Ember könyvesboltban (Budapest V. kerület, Ferenciek tere 7–8. Nyitvatartás: hétfőtől péntekig: 9–18 óráig), vagy megrendelhető az Új Ember online könyvtárházban.

Baranyai Béla

KATOLIKUS TÁRSADALMI NAPOK

2024.
SZEPTEMBER
27-29.
BUDAPEST

LÉGY
JELEN!

www.kattars.hu

SZEPTEMBER 27., PÉNTEK

10:00-17:00 TUDOMÁNYOS KONFERENCIA

// DSO RENDEZVÉNYKÖZPONT

Témája: KATOLIKUS OKTATÁS-NEVELÉS

12:00 - 18:00 VÉRADÁS // KÖZPONTI PAPNEVELŐ INTÉZET

18:00 NYITÓ SZENTMISE

// EGYETEMI KISBOLDOGASSZONY-TEMLOM

Főcelebráns: Veres András püspök, az MKPK elnöke

20:00 KATOLIKUS ISKOLÁK KÓRUSAINAK KONCERTJE

// SZENT ISTVÁN-BAZILIKA

SZEPTEMBER 28., SZOMBAT

10:00-18:00 KÖZÖS TÉR // NEMZETI MÚZEUM – MÚZEUMKERT

Közösségeink és iskoláink bemutatkozása sátras és színpadi programok keretében

12:00 SZENTMISE // BUDAPEST-BELVÁROSI

NAGYBOLDOGASSZONY FŐPLÉBÁNIA-TEMLOM

Főcelebráns: Székely János püspök

19:30 KERESZTÉNY FILMZENE KONCERT

// ERKEL SZÍNHÁZ bdz.jegy.hu

SZEPTEMBER 29., VASÁRNAP

10:00 ZÁRÓ SZENTMISE // SZENT ISTVÁN-BAZILIKA

Főcelebráns: Erdő Péter bíboros, prímás, érsek

20:00 DICSŐÍTŐ EST // SZENT ISTVÁN-BAZILIKA

Vezeti: Fábry Kornél püspök

Az Istenszülő segít minket

Megáldották a megújult Regina Mundi-templomot Veszprémben

Udvardy György veszprémi érsek vezette az ünnepi liturgiát szeptember 14-én Csernai Balázs plébános koncelebrálásával.

„Hosszú út vezetett el a mai ünnepig, amikor hálát adhatunk mindazoknak, akik lehetővé tették a templom tetőszerkezetének megújítását, valamint az orgona teljes körű felújítását” – mondta Csernai Balázs plébános köszöntőjében. Köszönetet mondott a Veszprémi Érsekségnek a támogatásért, valamint az anyagi hozzájárulásért, az imádságokért, a felajánlásokért, amelyek ezt az ünnepet lehetővé tették.

A búcsúi szentmise kezdetén Udvardy György érsek megáldotta a jelenlévőket, majd a templom előtt a megújult tetőt, végezetül az orgonát hintette meg szenteltvízzel. Homíliájában Udvardy György érsek Máriát, a Boldogságos Szűzanyát állította a hívek elé, mint az Istenbe vetett hit és bizalom példaképét. Kiemelte: Mária hitt abban, hogy Isten beteljesíti az ígértét, ezért példa számunkra a hit és az

engedelmesség terén. Mária egy volt Jézussal életének minden szakaszában, és ennek révén őt tiszteljük Istenszülőként, aki segíthet bennünket. A főpásztor hangsúlyozta, hogy Mária neve bizalmat és irgalmat ébreszt, és az ő példáját követve az Egyház tagjai is új emberre válhatnak, befogadva Isten ígértét.

A szentmisét követően a Szent II. János Pál sportcsarnokban folytatódott az ünnepség, ahol közösségi programokkal és szeretetvendégséggel vártak mindenkit. Délután a Szent Margit Római Katolikus Óvoda nagycsoportosai keresztény dalokból és imádságokból összeállított előadással készültek, majd az orgona felújításának részleteibe avatták be a jelenlévőket. Végül tanúságtételek hangzottak el. A délután hátralévő részében kegyelmekben és találkozásokban gazdag időt töltöttek el a jelenlévők.

Forrás és fotó:
Veszprémi Főegyházmegye

A közösség szolgálatáért

Magyar Érdemrend lovagkeresztje kitüntetésben részesült Urbán Erik OFM

Hat, közösséget szolgáló székelyföldi személyiséget tüntetett ki Sulyok Tamás, Magyarország köztársasági elnöke az augusztus 20-i magyar államalapítás ünnepé alkalmával. Az elismeréseket Brendus Réka, a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkárságának fősztályvezetője és Dolhai István főkonzul adta át szeptember 13-án a csíkszeredai külképviseleten.

Többek mellett Urbán János Erik ferences szerzetes, a Kisebb Testvérek Szent István Királyról Nevezett Erdélyi Ferences Rendtartomány provinciaლისa, a gyulafehérvári főegyházmegye megszentsélt élet intézményeiért felelős érseki helynöke a nemzeti és vallási önazonosság megőrzése iránt elkötelezett lelkipásztori szolgálata, a csíksomlyói pünkösdi nagybúcsú meg szervezésében vállalt kiemelkedő szerepe elismeréseként a Magyar Érdemrend lovagkeresztje kitüntetését vehette át.

Forrás: Romkat.ro
Fotó: Magyarország Főkonzulátusa, Csíkszereda

„Urbán János 1981-ben Krasznabélteken született. Erik testvér szerzetes papi elhivatottsága, lelkielvonása, jó szervezőkészsége korán megmutatkozott, hiszen teológiai tanulmányait, szerzetesi örökfogadalmát és 2008. július 19-én történt pappá szentelését követően a Kisebb Testvérek Szent István Királyról Nevezett Erdélyi Rendtartományára hamar kitüntette bizalmával: Kaplonyban rövid segédlelkési szolgálata után 2009-ben kinevezte a helyi közösség házfőnökének, valamint a rend provinciális titkárának, amely funkciókat 2011-ig töltötte be. Ugyanazon évben Csíksomlyóra helyezték kegyhelyigazgatónak, 2013-tól pedig tagja lett a tartomány vezetőtestületének, úgynevezett definitoriumának. A csíksomlyói kegytemplom igazgatójaként 2011-től 2019-ig ő szervezte a pünkösdszombati csíksomlyói fogadalmi nagybúcsút, különös tekintettel a liturgikus programokra. Ugyancsak a Székelyek Nagyasszonya szentélyének örökét elhivatottan folytatta elődei munkáját – évente részt vett az európai nemzeti Mária-kegyhelyeket tömörítő Európai Máriás Háló konferenciáin, amelyeken »látványos« tette a csíksomlyói kegyhely gazdag lelki életét a nagyvilág számára, hozzájárulva ahhoz, hogy a Romániát képviselő székely-magyar kegyhely bekapcsolódhasson a nemzetközi vérkeringésbe, illetve hogy az ott szerzett tapasztalatok a helyi viszonyokra alkalmazva használhatók legyenek a ferences közösség és a hívek javára.”

Lélekkal, odafigyeléssel

A 320. tanévét nyitotta meg az Egri Érseki Papnevelő Intézet

Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén (szeptember 14.) a 320. tanévét nyitotta meg az Egri Érseki Papnevelő Intézet. A Veni Sancte alkalmából jelen voltak a Redemptoris Mater Egyházmegyei Missziós Szeminárium előljárói és papnövendékei is.

A Szentlélek segítségül hívása után Vízi János, a szeminárium új rektora ünnepélyesen esküt tett a papnevelő intézet kápolnájában. Ezt követően Dolhai Lajos, az Egri Hittudományi Főiskola rektora köszöntötte a megjelenteket, majd felvázolta a tanév legfontosabb tudnivalóit. Beszédében a papnövendékeket

buzgó lelki életre és a tanulmányok igényes elsajátítására ösztönözte. Az ünnepség végén a rektor kihirdette, hogy idén a nemzeti felsőoktatási ösztöndíjat Mihályi Mátyás hatodéves diakónus nyerte el. A tanévnyitó Veni Sancte a három új elsőéves kispap eskütételével, majd a himnuszok elénekelésével zárult.

Forrás és fotó:
Egri Főegyházmegye

A jelenlét a legfontosabb

A Katonai Ordinariátus is csatlakozott az Ars Sacra Fesztiválhoz

Idén először csatlakozott az Ars Sacra Fesztiválhoz a HM Katolikus Tábortörzsközpont. A nyitott templomok napján, szeptember 14-én ikonkiállítás nyílt a tiszviselőtelepi Magyarok Nagyasszonya-templomban, illetve a Katonai Ordinariátus harminc évéről beszélgetett Zsuffa Tünde, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye sajtószóvivője, Berta Tibor tábori püspök és Fodor Endre rádiós szerkesztő.

katonának állni. Berta Tibor ennek egyik okát abban látja, hogy ma már nem egyértelmű az sem, mi a haza, és az ahhoz való viszonyunk sem az.

A katona számára a haza megvédésének eszméje nem elvont fogalom, hanem a saját családja, házasársa, gyermekei, barátai, szomszédai és a kultúra, a természet és a környezet megvédését jelenti – mondta a katolikus tábori püspök. A Katonai Ordinariátus harmincéves történetét fotókiállítás mutatja be a templomban. Berta Tibor kiemelte, hogy a tábori lelkészek ha kell, 0–24 órában igyekeznek együtt lenni a katonákkal; a kiállított képek pedig megmutatják, hogyan lehet a hitet megélni, megtartani a katonahivatás kihívásai közepette is.

„Az állandó jelenlétet hagyományos lelkipásztoroknál nem vagy nagy nehézségek árán lehetne megoldani. A tábori lelkészek azért mobilak, hogy ott tudjanak lenni a lakóhelyükön, a kiképzéseken, a különböző gyakorlatokon, vagy a külszolgálatokon, amikor a katonák több száz vagy több ezer kilométerre vannak Magyarországtól. Ez a jelenlétünk szerintem a legfontosabb.”

A beszélgetésen Fodor Endre, az *Inter arma caritas* című rádióműsor szerkesztője felidézte azt a szerencsés véletlent, amelynek a műsor a születését köszönhetette 2013-ban, és hangsúlyozta, hogy nincs a *Mária Rádióban* még egy olyan műsor, amely már több mint ötszáz adást ért volna meg.

Forrás: HM Katolikus Tábortörzsközpont
Fotó: Füzes Judit/KTP

Nemzetközi ökumenikus konferenciát rendezett a Pannonhalmi Főapátság szeptember 20–21-én. Az Élő és holt kövekből épült templom című rendezvény szónoka volt többek között az előző canterburyi érsek, Rowan Williams és Christoph Schönborn OP bíboros, bécsi érsek. A konferencián jelen volt Kocsis Fülöp görögkatolikus érsek-metropolitika és Michael W. Banach érsek, Magyarország apostoli nunciusa.

Templom élő és holt kövekből

Nemzetközi konferencia a Pannonhalmi Főapátságban

szavakból. Az Egyház meghív és kihív. Egy olyan közösség, amely minden magányosságon és individualizmuson túlmutat, ahol a különbözőségeket elfogadják és integrálják, ahol azok lehetünk, akik valójában vagyunk, és azzá fejlődhetünk, amire valóban hivatottak vagyunk – Istennel és más emberekkel kapcsolatban álló személyekkel.

„Eppen egy évvel ezelőtt látogatta meg Öszentsége, Bertalan egyetemes pátriárka a tiszteletre méltó Pannonhalmi Főapátságot, és ezzel a látogatással fontos jelzést adott nemcsak a békéért végzett munka és a vallásközi dialógus területén, hanem a keresztények közötti ökumenizmus terén is” – kezdte köszöntőjét Arsenios (Kardamakis), Ausztria metropolitája, Magyarország és Közép-Európa exarchája. A pátriárka akkor hangsúlyozta: a Pannonhalmi Főapátság „látható szimbóluma annak a lehetőségnek és esélynek, hogy az egyházak felülkerekedjenek a múlt tévedéseire, és az isteni szeretet örömhírével és hirdetésével újra összekapcsolódjanak egymással”. Az ökumenizmusnak, a lelki úthoz hasonlóan, a gyarlóságaink, vétkeink és hibáink beismerésével kell kezdődnie – emelte ki a metropolita. A liturgikus tapasztalat arra tanít minket, hogy a történelem gyógyulása Jézus Krisztussal, az Eljövendővel való élő közösségben valósul meg – mondta Ausztria metropolitája, Magyarország és Közép-Európa exarchája.

Rudolf Prokschi katolikus pap, a Pro Oriente Alapítvány alelnöke köszöntőjében hangsúlyozta, a Pannonhalmi Főapátság nagyon aktív, sőt út-törő munkát végez a keleti és a nyugati egyházak együttműködése érdekében.

A köszöntők után előadásokat hallgattak meg a résztvevők. A délelőtti szekció elnöke Görög Tibor teológus

volt. Nikolaos Loudovikos görög vallástudós, pszichológus A részesedés jegyében álló egyháztan és az analóg identitás című előadásában rámutatott, tudjuk, hogy egyszerre vagyunk tagjai az Egyháznak, és mi vagyunk az Egyház. Az isteni valóságban való részesedés különféle formákban valósul meg, ennek különböző oldalai az önátadás szintjeit jelentik. Minden önátadásnak és önfeláldozásnak az Eucharisztia a mintája.

Michael Seewald német teológus Az élő evangélium és a zarándokegyház – Hűség és megújulás egy kihívásokkal teli korban című referátumában emlékeztetett, a II. Vatikáni Zsinat Szent Pál apostol nyomán azt tanította, hogy az Isten Igéje Isten ereje mindazok számára, akik hisznek (Róm 1,16). A kinyilatkoztatás nemcsak az értelem számára nem ismert igazságok felfedése, hanem Isten erejének megnyilvánulása is. A folytonosság teológiája azt mondja, hogy a tanítást az idők során csak mélyebben ismerjük meg, de korrekcióra nincs lehetőség.

Stephanie Dietrich norvég lelkész, teológus „Ha nem ismered fel Krisztust a koldusban, a templom ajtajában, nem találsz meg a kehelyben sem” (Aranyszájú Szent János) – Az Egyház a világban és a világgal címmel tartott előadást. Mint elmondta, az Egyház akkor hiteles, ha azt teszi szerdán, amit vasárnapi prédikál. Aranyszájú Szent János idején a keresztények sok esetben részt vettek az Eucharisztia ünneplésében, de elhanyagolták a szegények szolgálatát. Az egyházatya homíliáiban

arra hívta fel a figyelmet, hogy két oltár létezik: a templomban látható és a rászoruló ember.

Az előadó szerint az Egyház vízióját veszítette. Napjaink „ögyelgése” helyett újra meg kellene találnia az irányítót, számot kellene vetnie a veszteségekkel, s az evangéliumból kiindulva reményt kellene adnia az embereknek.

Rowan Williams volt canterburyi érsek és Christoph Schönborn OP bíboros is tartott előadást a tanácskozáson

Ezt követően a napközi imaórán vettek részt a tanácskozás vendégei a Szent Márton-bazilikában. A délutáni szekció elnöke Pécs Ottó református lelkész, teológus, a Magyar Bibliatársulat főtájkára volt.

Mi köze a templomnak a testhez? Lehet-e az ember személy a teste nélkül? A test hordoz-e minket, vagy mi hordozzuk őt? Van-e fizikai súlya a szellemnek? Nadas Péter író, esszéista, fotográfus lírai előadásában János evangéliumból kiindulva a tudat, a test, a szellem és a lélek kapcsolatáról elmélkedett, különös tekintettel az élet utolsó pillanatára. Ez a templomfára.

Rowan Williams volt canterburyi érsek Az Eucharisziából élő Egyház és Isten ígéréte című előadásában hangsúlyozta, a Katolikus Egyház a hit és az emberiség teljességét szolgálja. Az első század keresztényei azért jöttek össze az Eucharisztia ünneplésére, hogy magukhoz vegyék Jézus Krisztus testét és véréit, mely által új emberré válnak. Ez az étkezés az Isten utáni szomjat és éhséget is oltja. Az előadó azt is kiemelte, hogy az Egyház nem alá- és fölérendeltségről szól, hanem a testvéri közösségről. Rowan Williams volt canterburyi érsek szerint

csak Ottó református lelkész, teológus, a Magyar Bibliatársulat főtájkára volt. Mi köze a templomnak a testhez? Lehet-e az ember személy a teste nélkül? A test hordoz-e minket, vagy mi hordozzuk őt? Van-e fizikai súlya a szellemnek? Nadas Péter író, esszéista, fotográfus lírai előadásában János evangéliumból kiindulva a tudat, a test, a szellem és a lélek kapcsolatáról elmélkedett, különös tekintettel az élet utolsó pillanatára. Ez a templomfára. Rowan Williams volt canterburyi érsek Az Eucharisziából élő Egyház és Isten ígéréte című előadásában hangsúlyozta, a Katolikus Egyház a hit és az emberiség teljességét szolgálja. Az első század keresztényei azért jöttek össze az Eucharisztia ünneplésére, hogy magukhoz vegyék Jézus Krisztus testét és véréit, mely által új emberré válnak. Ez az étkezés az Isten utáni szomjat és éhséget is oltja. Az előadó azt is kiemelte, hogy az Egyház nem alá- és fölérendeltségről szól, hanem a testvéri közösségről. Rowan Williams volt canterburyi érsek szerint

Isten nagylelkűségének ajándékát tovább kell adnunk azért, hogy mások is megújuljanak.

Christoph Schönborn OP bíboros, bécsi érsek az Egyházzal és az idők jeleiről szövegezte. A kereszténység és az iszlám viszonyáról elmondta, hogy mind a kettő univerzális és kinyilatkoztatott vallás, vagyis szemben állnak egymással. Am van köztük közös pont, ez pedig Isten, aki arra indít bennünket, hogy a jót képviseljük. A globális Eszak és Dél vonatkozásában elmondta, Európa napja leáldozóban van, néhány éven belül a világ népességének csak négy százaléka él majd itt. Ebből adódik, hogy az Egyház jövőjét nagymértékben fogják meghatározni az Európán kívüli népek.

A bíboros harmadik témaként a Laudato si' enciklikát említette, majd a negyedik téma a vallás és az állam viszonya volt. Az előadó emlékeztetett: a világban egyre jobban átpolitizálódik a vallás. Európában viszont ugyanilyen szerepet játszik a laicitás gondolata, például Franciaországban és Spanyolországban. Sokan azt mondják, a keresztények mindenne nem mondanak. Ők nem akarják meghallani a mi igenjeinket. Christoph Schönborn OP bíboros végül azt emelte ki, hogy vannak dolgok, amelyek állandóak: mindannyian egy nőtől születünk, mindannyiunknak van apja, voltunk gyermekek, és mindannyian meg fogunk halni. Bármit mond is a genderideológia, ez nem vitatható.

Ezt követően kerekasztal-beszélgetésre került sor Görög Tibor teológus; Rowan Williams volt canterburyi érsek; Várszegi Asztrik OSB püspök, volt pannonhalmi főapát; Varga Gyöngyi evangélikus teológus; Kóvári Magdolna SSS központi elöljáró és Dorothee Bauer csellóművész, teológus részvételével. A diskurzus témája egyebek mellett Isten irgalma, az ökumenikus szellem, az ima, valamint a kereszténységnek a társadalomban és a művészetben betöltött szerepe volt.

Baranyai

Fotó: Lambert Attila

Az Élő és holt kövekből épült templom című ökumenikus konferencia első napjának zárásaként ökumenikus vesperást imádkoztak a résztvevők Rowan Williams volt canterburyi érsek és Christoph Schönborn OP bíboros, bécsi érsek (képünkön) vezetésével.

A pannonhalmi Szent Márton-bazilikában megtartott eseményen jelen volt Fabiny Tamás, a Magyarországi Evangélikus Egyház elnök-püspöke; Kondor Péter evangélikus püspök; Lackner Pál nyugalmazott evangélikus tábort püspök, Hölvényi György európai parlamenti képviselő, valamint a társzegyházak képviselői.

A megjelenteket Hortobágyi T. Cirill OSB pannonhalmi főapát köszöntötte. „Nyolc évvel ezelőtt ezen a helyen, a Szent Márton-bazilikában a mostanihoz hasonlóan itt állt velünk Christoph Schönborn bíboros úr. Szent Mártonról, ezeréves monostorunk és nyolcszáz éves templomunk védőszentjéről beszélt szerzetesközösségünknek és diákjainknak. Márton egy próféta

Lehet-e szeretni az Egyházat?

Christoph Schönborn OP bíboros a pannonhalmi vesperáson

mondását idézte fel: »Mutasd meg nekem a sebeidet!« Így szólt Márton a jelenéshez, amely Krisztus alakját öltötte magára. Schönborn bíboros így folytatta: Ha meg akarjuk találni Krisztust, a sebeket kell keresnünk. Igen, azáltal okozunk sebeket, ha nem vesszük észre a nyomorúságot, ha nem nyitjuk ki a szemünket... A kemény szívünk, az sebz meg Krisztust.”

A mai találkozás és a mai liturgia arra hív bennünket, hogy meglássuk egymás sebeit, és elismerjük: ezeket a sebeket az Egyházban egymásnak és Krisztusnak is mi okoztuk. És hogy elmondjuk: mi is kaptunk sebeket az Egyházban egymástól és másoktól. De Krisztus, a „csodálatos, bölcs, jó orvos” közelében gyógyulni és gyógyítani tudunk. Közösségben.” – mondta a pannonhalmi főapát.

„Lehet-e szeretni az Egyházat? Az ember nem szeretheti az

Egyházat. Krisztus viszont szereti az Egyházat, annyira, hogy odaadta érte önmagát” – kezdte

igehirdetését Christoph Schönborn OP bíboros, bécsi érsek. Az Egyházat, amely nem volt sem tiszta, sem szent, Krisztus gyógyította meg. Szeretheti-e a férfi a feleségét? – tette fel a

kérdést a bíboros. Pál apostol azt mondja, hogy a férfiak úgy kell szeretnie a feleségét,

és a bűnünk! Pál azt is mondja, hogy viseljétek el egymást. Hiszen néha egymás számára is elviselhetetlenek vagyunk. Hogyan szerette Krisztus az Egyházat? Pál apostol máshol azt mondja, a saját testét senki nem gyűlöli (vö. Ef 5,29). Az Egyház Krisztus teste, Krisztus pedig nem gyűlölte a saját testét. Krisztus azt szerette volna, hogy „sem folt, sem ránc, sem más efféle ne legyen rajta, hanem legyen szent és szeplőtlen” (Ef 5,27). De nem túl idealista elképzelés ez? Egyáltalán nem könnyű szeretni az Egyházat, miként az sem magától értetődő, hogy a férj és a feleség szeretik egymást. „Én mindent az Egyháztól kaptam – emelte ki a szónok. – És az Egyháztól csak jót kaptam.” Milyen lenne az életünk az Egyház nélkül? Egy híres ember azt írta a sírjára: „Dilexit Ecclesiam –

Szerette az Egyházat”. Ha így cselekszünk, azt tesszük, amit Krisztus.

Az Egyház földi és mennyi elemekből álló valóság. Ugyanakkor egyetlen, de összetett valóság is. Yves Congar OP francia teológus szerint az, aki idealizálja az Egyházat, az ekkleziológiai monofizitizmus, aki pedig elválasztja a földit a mennyitől, az ekkleziológiai messzianizmus tévedésébe esik.

„Erős hitre van szükségünk” – emelte ki a bécsi érsek. A hitnek ez az aktusa, mármint, hogy Krisztus szereti az Egyházat, nehezebbnek tűnik, mint a Krisztusba vetett hit. Christoph Schönborn OP bíboros, bécsi érsek prédikációját egy Szent Jeanne d'Arcról vett idézettel zárta. A fiatal nőt felelősségre vonták: mivel nem engedelmeskedik az Egyháznak, nem is hisz benne. Szent Jeanne d'Arc azt válaszolta, hogy Krisztus és az Egyház egyetlen valóság. „Ezért arra hívok mindenkit, hogy sokszínűségében és gazdagságában úgy szeressük az Egyházat, ahogyan Krisztus szerette.”

B. B.

Fotó: Lambert Attila

Életpárti séta Budapesten

Útjára indult a Mindenki születésnapja rendezvény

A Mindenki Születésnapja Alapítvány szervezésében életpárti sétát tartottak Budapesten szeptember 21-én.

„A világ jövője nem attól függ, hogy mennyire értjük, hanem hogy mennyire tiszteljük az életet.” Albert Schweitzer Nobel-békedíjas orvos gondolatainak jegyében indult el a Mindenki születésnapja rendezvény. A születés napja azért nagy ünnep családoknak és egyéneknek egyaránt, mert ilyenkor találkozhatunk végre az addig az anyaméhben fejlődő babával. Az élet védelmére nagy szükségünk van a magzatkorú gyermekeknek. Közülük évente 21 200 nem érheti meg a születésnapját.

Az életpárti séta szervezői között van a Jó, hogy vagy! Életvédők Szövetsége, az Együtt az Életért Egyesület, az Aquinói Szent Tamás Közéleti Egyesület és az Axioma Központ. Szándékuk, hogy az összeseregülő, ünneplő tömeg felmutassa Magyarországot életpárti arcát.

A Mindenki születésnapja idei sétáján közel háromezer ember ünnepelt együtt. A menet a budapesti Erzsébet téren gyülekezett. Indulás előtt felszólalt Szemkeő Gábor fő szervező, Csókay András idegsebész és Teleki Béla, a Citizen Go magyarországi koordinátora. Az esemény házigazdája Takács Bence műsorvezető volt.

Az ünneplő tömeg átkelt a Lánchídon, elhaladt a Várkert bazár előtt, majd a Tabánba érkezett. Az esemény fő szervezője, Szemkeő Gábor köszöntötte Görgey Zsuzsát, aki több mint tíz éven át szervezett életpárti sétákat Séta az életért címmel, és most átadta a stafétát a Mindenki Születésnapja Alapítvány csapatának.

Az ünneplők között volt egy mosolygós, egészséges kisbaba, akinek

az édesanyját az orvosok hónapokig próbálták rábeszélni az abortuszra pusztán egy apró fejlődési hiba miatt. Egy házaspár frissen örökbefogadott kisbabát tolt a babakocsiban. Voltak sérült gyermeket nevelő szülők is; értelmi és testi fogyatékossgal élő gyerekek és fiatal felnőttek tettek hitet amellett, hogy az életük értékes és boldog lehet, ha a családjuk és a társadalom feltétel nélkül elfogadja őket. Az ünneplők között többen is voltak, akik korábban az abortuszt választották, de később ráébredtek döntésük valódi súlyára. Ők tudják igazolni, hogy az abortusz nem megoldás, hanem a már meglévő krízis megduplázása. Az eseményen jelen volt Kocsis Fülöp görögkatolikus érsek-metropolita és Marton Zsolt váci megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia családreferense, aki a Család-iroda munkatársaival az Életvédők munkacsoportot fogja össze. Marton Zsolt püspök indította el 2021-ben az Életvédők Országos Konferenciáját, amelyet Vác, Kaposvár, Székesfehérvár után idén Szegeden rendeznek meg november 23-án.

A rendezvényen a felszólalók között volt Földi-Kovács Andrea televíziós személyiség, az Axioma Központ igazgatója, az esemény egyik védnöke.

Móczár Boróka rezidens orvos tanúságtételében váratlanul érkező gyermekéről beszélt, és arról a szorongató félelemtől, ami őt életpártiként is az abortusz felé hajtotta. Végül az élet mellett döntött. Kisfia, Ágoston is vele volt az eseményen, akit nagy

tapssal üdvözöltek a résztvevők. Dékány Ágnes szülész-nőgyógyász az orvosok szerepéről beszélt, amely kulcsfontosságú a várandósság alatt, de különösen életmentő lehet váratlan

Fotó: Thaler Tamás

terhesség idején, amikor az anya fél, nem lát kiutat.

Lackfi János költő, hatgyermekes családapa az apák pótolhatatlanságát hangsúlyozta. „Bár sok esetben semmit nem tudunk tenni, de minden másképp történik, ha jelen vagyunk. Ez a legfontosabb pozíció, amelyben senki nem tud helyettesíteni minket, apákat.”

A beszédek után egy családi együttes állt színpadra: Sisák Emese, Enikő, Sára és Nimród közösen elénekelték a *Boldog születésnapot* című dalt. Zárásként megérkezett Agárdi Szilvia vak énekesnő, aki mindenekelőtt megköszönte, hogy édesanyja nemcsak vál-

alta őt, de úgy nevelte, hogy boldog lehetett. Hálás azért, hogy érzi az illatokat, az ízeket, hallja a hangokat, tud szeretni, őt is szeretik, és sikeres lehet. Többek között Kovács Kati *Úgy szeret-*

ném meghálálni című dalát énekelte. Sokan átérték a dal mondandóját.

Fontos hangsúlyozni, hogy az emberi élet tisztelete és védelme a fogantatástól a természetes halálig nem vallási téma. Tudományos tényeken alapuló emberi jogi kérdés, mai társadalmunk legsúlyosabb és leginkább tabusított esélyegyenlőségi kérdése. Vezető halálok az abortusz, amely a legtöbb esetben teljesen egészségesen fejlődő babákat érint. Magyarországon, ahogy több más országban is, válsághelyzetre hivatkozva tizenkét hétig bárkinek lehetősége van az abortuszt választani. Jelenleg 21 200 abortusz végeznek évente. Ez azt jelenti, hogy

Az ima az Istenhez tartozás ünnepe

Családpasztorációs papi találkozó Budapesten

A családok imaéletével foglalkoztak a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Családügyi Bizottsága által szervezett hagyományos őszi családpasztorációs papi találkozó résztvevői. Szeptember 17-én Budapesten, az MKPK irodaházában két nagycsaládos szülő – egy édesanya és egy görögkatolikus pap – családi és szakmai tapasztalataiból merítve beszélt az imaéletéről.

Marton Zsolt váci megyéspüspök, az MKPK Családügyi Bizottságának elnöke bevezetőjében felelevenítette egy korábbi élményét. A történet, amit elmesélt, arról szólt, hogy Istent dicsőítő imára gyűltek össze egy nehéz helyzetben, s az összefogásnak köszönhetően végül megtalálták a módját, hogyan oldják meg azt a helyzetet, amiből a nehézség származott. A püspök ezen az eseten keresztül mutatott rá arra, előfordul, hogy Isten „nem akadályoz meg” bizonyos nehézségeket, ám ez rendszerint lelki gyümölcsöshöz vezet. Marton Zsolt szerint, ha érzelmi állapottól függetlenül kitartunk az imában, ha őszintén feltárjuk, ami bennünk van, az visszahat ránk, formál minket. A hálaadás lelkiületét erősíti bennünk, és kéri imánk minket magunkat is készsége tesz a másik ember kéréseire.

A találkozó első előadója Dyekiss Virág kilencgyermekes édesanyja, a néprajztudományok doktora (*képünkön balra*) volt. Az *Imádság létszükséglet – Imá a családban hétköznap és ünnepnap* címmel tartott előadásában egyszerre merített saját családjá életéből, valamint a lélektan és a néprajz életbölcsességéből. Egy olyan család mindennapjaiba tekinthettek be a jelenlévők, amelyek tagjai fontosnak tartják, hogy az életet együtt éljék az Úrral. Miként történik a gyerek hitre

ébredése, és hogyan segítheti ezt a család? Az édesanya szerint az 1–3 éves kicsi arra hangolódik rá, amit maga körül lát, átél. Ezt egy varázslatos időszak követi, a 4–7 éves kor, amikor a gyerek szinte benne él a misztikában. A szülő ezt azzal tudja felerősíteni, ha képes tud hangolódni a gyerek hullámhosszára.

Aztán egyszer csak eljön az Istenrel való találkozás pillanata, a megérintődés. Észreveszi-e ezt a szülő? Tudja-e „aláfújni a szelet”? A következő években, 8–12 éves korban, a gyerek aktív kérdező, sok tudást szív magába. Ez az az időszak, amikor a szülők lerakhatják benne az alapokat. A 13 éves kamaszodik, az élete ekkor már az egyéni út kialakításáról szól. Jó, ha széles palettát tudunk kínálni számára az ima gyakorlása terén, így választhat, mi áll közel hozzá. A hitre jutás szempontjából döntő a szülők istenkapcsolata. Az édesanya szerint „öszönösen és átgondoltan” kell jelen lenni a gyerek életében, együttműködni vele, kísérni, őrizni és vezetni az úton.

Dyekiss Virágnak és férjének sikerült a gyerekek életkorának megfelelő, az Egyház liturgikus gazdagságából és a néphagyomány rítusából merítő imaéletet kialakítani a családban. Ez keretet ad a napjainknak, amelyekben megvannak a „határhelyzetek” – a hagyományos falusi életformában ilyen volt a haragszó –, amikor az ember kész befelé és felfelé figyelni. Az édesanya kihasználja az adódó lehetőségeket, és a kreativitását is beveti, hogy játékokat vigyen az imagyakorlatokba. Vallja, meg kell találni azt a formát, amin keresztül egy-egy gyerek kapcsolódni tud Isten világához. Számtalan imaformát kínál fel nekik, és a lelkesedés, amely őt fűti, minden bizonynyal a gyerekeket is rá tudja hangolni arra, hogy behívják mindennapjaikba az Urat,

és folyamatot párbeszédben legyenek vele.

Előadásában Dyekiss Virág a kisgyermekes családok szentmisén való részvételével is foglalkozott, ami a szülők közül elsősorban az édesanyákat érinti. Komolyan kell venni ezt a kérdést, hiszen a jövő múlik azon, hogyan élnek meg ezt a gyerekek.

Virág szerint jó a gyerekmise, és az is, ha van babaszoba, az igeliturgia alatt alternatív foglalkozás, a szentmisében pedig olyan elemek, amelyek támogatják a gyerekek részvételét, bekapcsolódását a liturgiába. Mindemmellett lényeges az is, hogy az anya is erőt tudjon meríteni a szentmiséből.

Az előadó azt is megosztotta a hallgatósággal, hogy fontos lépésnek tartaná, ha az Egyház az ember életútjának meghatározó ünnepeit jobban bekapcsolná a hitéletbe. Dyekiss Virág példaként említette az asszonyavatás hagyományos tartásának felelevenítését, a szülésre bocsátó áldás bevezetését. Ezek mellett véleménye szerint jó volna áldással megerősíteni az embereket életük egy-egy újabb állomásán, kihasználni minden olyan mozzanatot, amellyel kapcsolódni lehet az Úrhoz. Az előadó végül köszönetet mondott a papoknak azért, hogy segítik a családokat a hitük gyakorlásában.

Szabó Tamás, a Nyíregyházi Egyházmegye pasztorális helynöke *Apák, merjétek családokat papjává válni! – Hogyan vezessük, segítsük a férfiakat*

küldetésükben? címmel tartott előadást. Görögkatolikus papként és hétgyermekes családapaként mondta el tapasztalatait. Számba vette a férfitel nehézségeit, és rámutatott a

férfiidentitás válságára, amelynek oka a média, a reklámok által súlyosított hamis férfikép, a családfői szerep gyengülése és a szinte apa nélkül felnőtt nemzedék bizonytalansága. Szabó Tamás tapasztalatai szerint a férfi gyakran védekezéssel igyekszik válaszolni minderre. Megpróbál férfinak látszani, ami elsősorban „optikai tuningot” jelent: mindenki ismeri a terepjáróval közlekedő, kigyúrt férfi típusát. Jellemzői közé tartozik a szenvedély, gond nélkül legurít egymás után tíz sört, pornót néz, szereti a vad kicsapongást, és még negyven-ötven évesen sem próbál valódi férfivá válni.

A probléma az Egyházban is jelen van. Szabó Tamás úgy látja, van olyan férfi, akinek ha vezetnie kell az imát, úgy érzi magát ebben a feladatban, mintha egy úrhajó irányítását bíznák rá. Az elvárást újabb pofonként éli meg, az a tapasztalata, hogy

minden munkanapon 81 gyermek életét oltják ki azok az orvosok, akik gyógyításra esküdtek fel.

Van segítség a bajban. Több életpárti szervezet is készen áll a válságba került kismamák és kisbabák támogatására. Az Együtt az Életért Egyesület fiataljai, a Fiatalok az Élet Szolgálatában (FÉSZ) közösség és a Citizen Go információs standon mutatták meg a babák méhen belüli fejlődését. Idén kilencedik alkalommal indul *Kilenc hónap az életről* képzés fiatalok számára a FÉSZ szervezésében. Az első alkalom időpontja: szeptember 29. Még mindig lehet csatlakozni a FÉSZ Facebook-oldalán, messengeren. Ha egy kismama bajban van, hívhatja az Együtt az Életért Egyesület telefonszámát: 06/30-598-0198. Itt felkészült munkatársak várják, akik meghallgatják és segítenek.

Aki az abortusz fájdalmával küzd, a Ráchel Szőlőskertje és a Ne félj, nem ítélek el! hétvégéken gyógyulásra találhat.

A Mindenki születésnapja esemény támogatója volt a Dobay Cukrászda és pékség. Egy születésnap tortával, az országtorta-döntős Árvácska tortával és sok száz tortaszelettel érkeztek a helyszínre.

Az esemény nagykövetei: Szalóki Ágnes énekes, Lackfi János költő, Zámori Soma színész, Hamar Donát és Noémi influenszerek, Bőjte Csaba ferences szerzetes, Csókai András idegsebész.

Fővédnökök: Keresztes Ilona, az Együtt az Életért Egyesület alelnöke, Földi Kovács Andrea, az Axioma Központ igazgatója, Frivaldszky Edit, az Emberi Méltóság Központ igazgatója, Móczár Gábor, a Nemzeti Örökség Intézete vezetője.

R. Sz.

valamihez már megint kevés volt, és felerősödik benne a kudarcotlól való félelem. A férfit állandóan provokálja a társadalom. Válaszokra van szüksége, amelyek stabilak, és kapaszkodót jelentenek számára. Szabó Tamás szerint a korunkra jellemző identitásválság nem előzmények nélküli a történelemben. Az ilyen időszakokban mindig jöttek az Egyházban olyan emberek, akiknek a példája másoknak is segített, hogy megtalálják a küldetésüket és az identitásukat. Ilyen példa Szent József, a bizalom embere, Szent Bazil, Szent Ferenc, Szent Ignác és Szent Brúnó.

Szabó Tamás szerint a kényelem és a gazdagság férfiatlanná teheti az embert, és problémához vezet, ha az életében túlzott hangsúlyt kapnak a külsőségek. A görögkatolikus lelkipásztor egyházmegújítást egy jó gyakorlatát is megosztotta a papi találkozó résztvevőivel: bemutatta a Szent András-férfikört, amely programját és működését tekintve nagyban támaszkodik az Exodus 90 lelkipapok körére. Olyan férfiak számára is vonzó ez a közösség, akik nem „elit” templomba járók. A fizikai, lelki és szellemi kihívásokat jelentő gyakorlatok, a közösségteremtő rítusok képesek voltak megerősíteni a férfiidentitást a Szent András-kör tagjaiban.

Szabó Tamás a hálaadó ima fontosságát hangsúlyozta. Ez az ima leveszi az emberről a „rajtad múlik” nehéz terhet, és segít értelmet adni az életnek. A hálaadó lélek meglehetősen elégedettséggel pedig a boldogság előszobája. Az előadó végül azt kívánta paptestvéreinek, hogy lássák meg a papságban a legférfiasabb szerepet, amely az élet, a szeretet szolgálatában áll.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Találkozások a Duna partján

Beszélgetés a Hadi családdal

(Folytatás az 1. oldalról)

Lélekben mindig megújulva és feltöltkezve tértem haza. Ahogyan mindazok, akik – akár csak egyszer is, de – elzarándokoltak ide.

„Maros”: mindig más, és mégis állandó. Egy hely, ahová hazaérkezel, és ahol sosem vagy egyedül. Egy biztos pont, ahol találkozol ismerősökkel és ismeretlenekkel, de leginkább Vele. Ebben rejlik a titka, immár ötven éve.

TŰZ

– az első nemzedék

Hadi Ferenc a 70-es évek elején nagymarosi fiatalok társaságával együtt éhezte a lelki-szellemi táplálékot. Az első időkben – mert azt nem tiltották – hatan-nyolcan együtt jártak kirándulni, s a természet szépségén keresztül tapasztalhatták és tanulták Isten végtelen szeretetét. Aztán ifjúsági hittanostként a nagymarosi templom altemplomában gyűltek össze, hogy Balás Béla atyával beszélgesse nek, imádkozzanak. 1970–1971-ben csatlakozott hozzájuk ifjúsági vezetőként Kerényi Lajos atya. „Mindenne kíváncsiak és nyitottak voltunk. Beton atya (Balás Béla akkori nagymarosi káplán, ma nyugalmazott kaposvári megyéspüspök – a szerk.) hozta a világegyház legfrissebb híreit, és rávilágított, hogyan kapcsolódnak ezek a mindennapi életünkhöz. Megtanultuk azt is, hogyan épül fel az Egyházunk: nem csak hierarchikus, hanem – mint Krisztus titokzatos teste – sejtről sejtre. Lajos atya pedig kiegészítette ezt számunkra a

Persze rendőrautók, ballonkabátos megfigyelők mindig voltak a templom körül.”

Am a megfigyelések és a megfélemlítések sem rettentették el őket. „Szent lezsérségből, fiatalos lelkiülettel és lendülettel álltunk hozzá: ez jó, csak csináljuk! Beton atya próbált csitítani bennünket, és azt mondta: »csak fiatalos lelkesedés ez, el fog halni.«”. De a Szentlélek ébren tartotta bennünk a tüzet. „Az atyák elvetették a magot, ami nálunk – a családi gyökereink miatt is – jó talajra hullott: Nem volt más dolgunk, mint befogadni ezeket az élményeket, gondolatokat, tapasztalatokat, és bennünk is lángra lobbant a szikra” – emlékszik vissza Féri.

Valahogy így indult a Nagymarosi Ifjúsági Találkozók története. Ma évente két alkalommal, májusban és októberben, több ezer ember jön el Nagymarosra az ország számos tájáról, de a Felvidékről és Erdélyből is útra kelnek, hogy egy szombati napot az Istennel és az egymással való találkozásnak szenteljenek.

Mária, Féri felesége kezdettől fogva segített a találkozóval járó teendőkben. Négy gyermekük nevelése mellett vállalta a sok lemondással és nehézséggel járó szolgálatot. A háttérrel mindig Fériék kis háza jelentette mind az előkészületi időben, mind a találkozók utáni kiértékeléseknél, amelyek sokszor az éjszakába nyúltak. A találkozók ma már hat-

Fotó: Pesti Dóra

sokan voltak a házukban. Otthonos légkörben zajlottak a hosszú beszélgetések, ötletelések, tervezések, kiértékelések, amelyeknek ő is tanúja volt. Mindenki hozta a maga kincseit, s ezek összeadódtak. A mélyebb tanításokat gyerekként ugyan még nem értette, de érezte Isten jelenlétét, ami olyan volt számára, mint egy kis mennyország. Láta, hogy szülei szolgálata visszahat rájuk, megtapasztalta, hogy bármit teszünk is Isten országáért, ezerannyit kapunk vissza. „Ezek az összejövetelek valódi, mély találkozások voltak Istennel és a másik emberrel. Ezért én is tenni akartam valamit, benne akartam lenni, szolgálni szerettem volna.

A személyes meghívás ereje azonban napjainkban is éppen oly fontos, mint ötven éve. „Szerintem az a nagyon nehéz a mai világban, hogy a digitalizáció korában élünk, de alapvetően mindenki éhezik arra, hogy

személyes kapcsolata legyen másokkal. Nem hagyhatjuk ki, hogy evangelizációra használjuk ezeket az újfajta eszközöket. Az egyik egyetemi oktató: »a mai fiataloknak élményalapú kereszténységre van szükségük«. Ehhez kell alkalmazkodnunk nekünk is. A fiatalok számára ma már rengeteg program kínálkozik, és ha nem tetszik nekik valame-lyik, továbbállnak. Az elköteleződést ijesz-tőnek találják, mert lemondással jár és valaminek a felvállalásával. Sokat imádkozom azért, hogy egyre többen csatlakozzanak hozzánk a fiatalok közül is” – mondja Klára.

Vannak, akik úgy gondolják, ez egy „belterjes, családi vállalkozás”. Igaz lehetne, ha csak ők hárman vénének részt ebben a munkában és alakítanák az eseményeket. De nem így van. Bár a szervezést, az előkészületeket és a találkozók lebonyolítását a szívügyüknek érzik és azok terhére a vállukon viselik, minden konkrét kérdésben együtt hoznak döntést a tizenöt fős vezetői csapattal. Annak, hogy családtagok, sok előnye van: jó a kapcsolatuk, félszavakból is megértik egymást, vállalva tudnak

helyi fiatal és a segítők nélkül nem tudnák működtetni a találkozót. A különböző generációk nem ellenségként tekintenek egymásra. Mindenki beleadja a közösbe azt az értéket, tudást, amit megtapasztalt és a magáévá tett, s ezáltal is sokat tanulnak egymástól.

A szervezésben részt vevő atyákkal együtt mindig arra törekedtek, hogy a nagymarosi találkozók Krisztus-központúak legyenek, mert ő mindig itt van közöttünk. Három irányba igyekeznek figyelni. Elsősorban természetesen a Jóisten felé. De mit mondanak a szentatyák? Mi a világegyház aktuális üzenete? Ehhez igazítják a találkozó központi témáját. Emellett az is fontos, hogy mi történik éppen a magyar Egyházban. A harmadik szempont pedig, hogy mire figyelnek a fiatalok, mi után éheznek a lelkük. „Volt olyan alkalom is, amikor százötven kicscsoportban beszéltek át a résztvevők az előadás hallottakat. Nagyon megérintett a mostani plébánosunk, Csáki Tibor atya egyik mondata: »A megosztás is ima.«

Rita: Mindenki hozta a maga kincseit, s ezek összeadódtak

Tehát amikor megosztasz valakivel egy benned mélyen megfogant gondolatot, az ima” – mondja Féri.

Az évek során fokozatosan alakult ki a lelkinap programja. Ma már állandó, a találkozón biztosan szereplő eseménynek számít a napindító közös imádság, a meghívott vendég délután tíz órakor kezdődő főelőadása, a szentségimádás, ami alatt átgondolhatjuk az előzőekben hallottakat, a fakultációk, ahol bárki megtalálhatja az őt érdeklő témát, valamint a délutáni négy órakor kezdődő ünnepi szentmise, amelyben hálát adhatunk a nap kegyelmeiért.

„Isten országában mindenkinek helye van. Minden életkorban nyitottnak kell maradnunk, hogy befogadhassuk, amit Isten tanítani akar nekünk. Ennek a mostani, jubileumi találkozóknak is fontos üzenete: a fiatalok mellett a lélekben ifjakat is várja” – hangsúlyozza Rita.

Beszélgetésünk végén arra kértem Ferit, Ritát és Klárát, hogy mindhárman mondjanak egyetlen szót, ami összefoglalja és kifejezi, mit is jelent számukra a Nagymarosi Ifjúsági Találkozó. „Tűz”, „Forrásvíz”, „Lendület” – volt a válaszuk. Az én olvasatomban ez nem más, mint Atya, Fiú és Szentlélek. Kell-e ennél több? Lehet-e ennél magasabb? Benne, vele, általa él és működik „Maros”. Indulhat a következő ötven év.

Ujváry-Radics Gabriella
Fotó: Merényi Zita

pszichológiai fejlődés és a kamaszkor nehézségeit feszegető kérdéseivel – meséli Féri.

Akkortájt hallottak arról, hogy Kismaroson feltűnt egy gitáros fiú, Sillye Jenő, aki általa szerzett, megzenésített imákat énekel. Ezekhez kezdetben egy kis elmékedést fűztek az atyák. „Azokban az időkben valahol a tiltott és a túrt kategória határán éltünk: engedték, hogy találkozzunk, hívőként viszont szigorúan a templom falai között kellett maradnunk. De a Szentlélek ott fúj, ahol akar. Már akkor is volt egy egyoldalú levél, amiben megírták, mikor mi lesz az aktuális téma, de leginkább szájról szájra terjedt a hír, és egyre többen érkeztek azokra az estekre, lassan már a templomban sem fértünk el.”

A harmadik alkalomra szó szerint kinőtték a helyet Kismaroson. Az átköltözés utáni években már hat-hét-százán töltötték meg a nagymarosi templomot. „Tüzes lelkű, szent életű papok, többek között Horváth István esperes-plébános, Major Sándor plébános, Beton atya, Kerényi Lajos és Opalény Mihály atya tüzet gyújtottak a lelkünkben a beszédeikkel, s a hasonló gondolkodású és hitű fiatalok örömteli együttlétévé váltak ezek a találkozások. Kemenes Gábor atya a templomtorony rácsaihoz erősítette a hangszórót, hogy a téren álló fiatalok is hallhassák az elmélkedéseket.

van-hetven embert látnak vendégül egy-egy ebéd alkalmával. „Hálás vagyok érte, hogy a Jóisten eszköze lehettem, és látom, hányan örülnek a szolgálatunknak. Mindig erre gondolok: Uram, te megszólítottál, én meghallottam és befogadtam a hívásodat, és köszönöm, hogy továbbadhattam mindazt, amit kaptam. »A szívem telve van Veled« – ez ad erőt, és soha nem fáradok el” – fogalmaz Mária.

De tudatosult bennük, hogy ez a Szentlélek műve. Isten kegyelméből született, fejlődött és hozott gyümölcsöket a nagymarosi találkozó. A mostani ünnepeken sem csak nosztalgizálni szeretnének. Hanem hálát adni az elmúlt ötven év örömeiért, szépségeiért, és azért, hogy a sokszor kilátástalannak tűnő helyzetek és viszontagságok idején is mindig kaptak új utakat és erőt az előttük álló feladatokhoz. Ezen a jubileumi találkozón ugyanakkor útmutatást is kérnek majd a következő ötven évre: hogyan tudják továbbadni azt a tüzet, szent lelkesedést, amiben ők részesültek.

FORRÁSVÍZ

– a második nemzedék

Hadi Rita – Mária és Féri lánya – elmesélte, kislányként mennyire élvezte, hogy a találkozó napján olyan

Boldog voltam, amikor a 90-es évektől ott lehettem az éjszakába nyúló stábmegbeszéléseken. Figyeltem és hallgattam az idősebbeket, sokat tanultam tőlük.” Édesapja volt akkor a helyi segítők vezetője, s felkérésére ifjúságával együtt Rita is bekapcsolódott a szervezésbe, a lelki készülébe és a kiértékelésekbe. „Ott voltunk és szeretetben végeztük a ránk bízott feladatokat – ez minden fáradságot és lemondást megért” – mondja. Ma már ő a szervezői csapat egyik vezetője.

LENDÜLET

– a harmadik nemzedék

Gábel Klára, Fériék unokája beszélgetett a „marosi életérzésbe”. Társával együtt a fiatal korosztályt képviseli a csapatban. Fokozatosan veszik ki a részüket a feladatokból, leginkább a kommunikáció terén. Ma már más nyelven, más módon kell elérni és megszólítani az ifjúságot, s ehhez ők értenek a legjobban. A közösségi médiát, a mai kor technikai lehetőségeit felhasználva szólnak hozzájuk. A pozitív visszajelzések pedig azt igazolják, hogy a munkájuk sikeres: a megosztott képek, a néhány másodperces videók vagy éppen a jól megválasztott aláfestő zenék segítségével sokakhoz elérnek, és nem csak hívó fiatalokhoz.

Klára: Mindenki éhezik arra, hogy személyes kapcsolata legyen másokkal

dolgozni, fizikailag is közel vannak egymáshoz, és a kritikát is érthetőbben tudják megfogalmazni egymás számára, mert kevesebb közöttük a kommunikációs féltreértés. Ezek mind könnyebbé teszik jelentenek mindenki számára. De a sok-sok „piros pólós”

ANGOL

ANGOLTANÍTÁS és vizsgafelkészítés nagy tapasztalattal. Személyre szabott, mentorált, stresszmentes, motiváló órák minden szinten. T.: 06/70-246-3836

INGATLAN

ELADÓ BUDAPESTEN, AZ I. KERÜLET-BEN, csendes utcában, de jó közlekedésnél, zöld, fás területre néző, magassági szintű

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNTZ, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelőkápola: engesztelő virasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltárszentiség előtt. 22 óra szentmise. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 óra kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikban a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imádlába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

Élváltásért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért Budapesten és Egerben a következő napokon: október 5., szombat, november 6., szerda, december 6., péntek. A boldoggá avatási szándékra mondott szentmiséket 7 órakor élőben közvetíti a budapesti városmajori Jézus Szíve-templomból (Budapest XII., Csaba utca 5.) a Magyar Katolikus Rádió, az egri bazilikából (Szent János Apostol és Evangélista-főszékesegyház, Eger, Pyrker tér 1.) a Szent István Rádió.

Csobánka-Szentkúton a régi hagyományokhoz híven folytatódhatnak a nagy múltú elsőszombati szentmisék. Mindenkit szeretettel várnak a festői szépségű Mária-kegyhelyen 2024. május 4-étől október hónapig minden elsőszombaton a szentkúti kápolnában 10.30 órakor kezdődő ünnepélyes engesztelő rózsafüzér-imádságra és a 11 órakor kezdődő szentmisére.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móricz Szigmond út 141.): október 24-én 18 órától 27-én 13 óráig Gál

(első emeleti magasságban), 90 nm-es, háromszobás lakás, nagy étkező-konyhával, kádas-zuhanyzós fürdőszobával, külön WC-vel. Az új, zárt égésterű kombicirkóval ellátott lakás étkező-konyhája a belső zöld udvarra néz. Érdeklődni lehet: 06/30-202-0832

VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

ÓLÓMŰVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

Péter atya lelkiigazgatója: „Jézus Krisztus a szabadító”. November 7-én 18 órától 10-én 13 óráig Ocsovai Grácián atya lelkiigazgatója: „Pio atya”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelidítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinknek való továbblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstársainkban. Találkozás a Pasaréti Közösségi Ház (Budapest II., Pasaréti út 102.) első emeleti termében kéthetente szerda délelőtt 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia (Budapest I., Aranyhal u. 1., a Batthyány téren, a templom mögött) alsó hittantermében pedig kéthetente szerda esténként 18 órától 19.30-ig. Időpontok: 2024. október 2., 16., november 6., 20., december 4., 18. Az együttléteket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin SA nővér vezeti (tegzesk@hotmail.com, 06/30-462-9272).

LELKINAPOK

„Minden vég egy új kezdet” címmel őszi lelkikapok a Szív Lelkiségi Központban (Tahi, Villator 7-9. T.: 06/26-387-162.). Szeretettel hívunk és várunk megfontolásra és elcsendesedésre mindenkit, akit megszorít a gyász, megbénít a veszteség. Időpont: 2024. október 18-20. között, péntek 14 órától vasárnap 14 óráig. Előzetes jelentkezés szükséges a programvezetőnél, Tegzes Katalinnál: tegzesk@hotmail.com, 06/30-462-9272. Hozza magával személyes holmiját és törölközőt, illetve jelezze, ha diétát kér! Megközelítés: Volánbusz, Tahi – Hídfő mh., a Bartók Béla úton felfelé.

ORSZÁGOS TALÁLKOZÓ

A budapest-rákospalotai Magyarok Nagyasszonya-főplébánia (Budapest XV., Széchenyi tér 8.) szeretettel várja a Magyarok Nagyasszonya tiszteletére szentelt templomok híveit és más templomok hívó közösségeit is a XV. Országos Magyarok Nagyasszonya Találkozóra 2024. szeptember 28-án. Program: a szentmise előtt a testvérek fogadása, szentgyónási lehetőség, rózsafüzér imádkozása. A 11 órakor kezdődő ünnepi szentmisét dr. Kovács Zoltán teológiai tanár, mariológus, a budapesti Szent István-bazilika helyettes plébánosa mutatja be a koncelebrál

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT, valamint ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:
Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig
Telefon: 1/203-8912; E-mail: urnauroda@szgp.hu

Plébániai iroda nyitvatartása:
Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig
Telefon: 1/203-8915; E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:
Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00
Hétköznap: 7.00 és 17.00 Szombaton 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <https://szgp.hu>

Kiáltsuk világgá: „Van anyánk!”

FATIMA-EST A SZENT ISTVÁN-BAZILIKÁBAN

Szeretettel hívunk és várunk mindenkit az utolsó fatimai jelenés napjára emlékező ünnepi estre.

Időpont: 2024. október 13., vasárnap 16 óra

Helyszín: Szent István-bazilika
(Budapest V., Szent István tér)

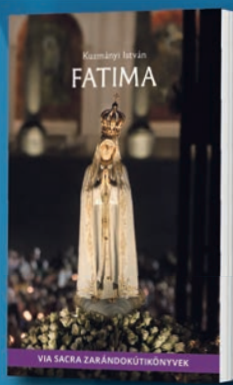
- 16 órától a bazilika Mária-termében **Kuzmányi István** diakónus, a *Fatima* című zarándokútikönyv szerzője tart veitett képes előadást.
- Ezt követi **dr. Kovács Zoltán** mariológus, egyetemi tanár, a Szent István-bazilika plébánoshelyettesének teológiai előadása Fatima tükáról és üzenetéről.
- 17.15-től közös rózsafüzér-imádság lesz a bazilika Szűz Mária-kápolnájában, majd 18 órakor ünnepi szentmise a bazilikában.

Az eseményen való részvétel ingyenes, minden érdeklődőt szeretettel várunk.

* * *

„Induljunk el együtt Fatimába!
Lépjünk a gyermekek nyomába!
Fussunk együtt a pásztorgyermekekkel,
és kiáltsuk világgá: »Van anyánk!«”

A Magyar Kurír gondozásában, Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök ajánlásával megjelent *Fatima* című zarándokútikönyv 252 oldalon, 123 képpel és két részletes térképpel nyújt segítséget Fatima és környéke megismeréséhez. A kötet az esemény ideje alatt megvásárolható lesz.

MAGYAR KURÍR
KATOLIKUS HÍRPORTÁL

papsággal együtt. Szentmise után agapé a templomkertben. 13.30-tól orgonakoncert Szotyori Nagy Gábor, a budapesti Szent István-bazilika orgonaművésze közreműködésével.

Rózsafüzért Imádkozók XV. Országos Találkozója lesz október 5-én, a templom búcsúnapiján 9 órától 15 óráig a Rózsafüzér Királynéja Országos Szentélyében (Budapest XIV., Thököly u. 58.).

JÓTÉKONYSÁGI KONCERT

A Szent Vince Szociális Otthon javára Esztergomban, a Zárdatemplomban (Esztergom, Pázmány Péter u. 18.) 2024. szeptember 27-én, pénteken 18 órától a Páli Szent Vincéről Nevezett Szatmári Irgalmas Nővérek Társulata jótékonyági koncertet szervez. Résztvevők: Beer Miklós nyugalmazott váci megyéspüspök, Pitti Katalin operanékes, Pálmai Árpád kamagay, Közreműködik: Fehér László tárogatóművész, Hegedűs Valér orgonaművész. A részvételi szándékot és az esetleges kérdéseket a következő elérhetőségeken kérjük jelezni: e-mail: info@szentvinceotthon.hu, T.: 06/20-775-2387. A belépés ingyenes, minden érdeklődőt szeretettel hívunk és várunk!

ZARÁNDOKLAT GÖRÖGORSZÁGBA

SZENT PÁL APOSTOL NYOMÁBAN
szeptember 2-8. | 7 nap | 499.900 Ft/fő

NAGY ZARÁNDOKLAT
FATIMA - SANTIAGO - LOURDES - LA SALETTE
szeptember 8-17. | 10 nap | 569.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
szeptember 11-15. | 5 nap | 129.900 Ft/fő

MÁRIARADNAI BÚCSÚ
október 6-8. | 3 nap | 94.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
október 21-27. | 7 nap | 349.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA
október 23-27. | 5 nap | 134.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN
november 4-10. | 7 nap | 289.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT
november 6-11. | 6 nap | 414.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÚT ANDALÚZIÁBA
november 19-26. | 8 nap | 599.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

SÍRHELYEK

Az enyngi és a lepsényi plébániahivatal tájékoztat mindenkit, hogy a lejárt és újra nem váltott sírhelyeket a jövő év tavaszától felszámolják.

„Jót s jó!” – www.missziotours.hu

Adventvárás – zarándoklat Máriacellbe

2024. november 29-30. (2 nap/1 éjszaka)

Lelkivezető: **Cséry Gergő** atya

Részvételi díj: 79.900 Ft/főtől

Adventi zarándoklat Rómába és a Vatikánba

2024. december 9-13. (5 nap/4 éjszaka)

Lelkivezető: **Bodorkós Imre** atya

Részvételi díj: 289.900 Ft/főtől

Adventi zarándoklat Pécsre

2024. december 15. vasárnap

Lelkivezető: hamarosan

Részvételi díj: 18.900 Ft/főtől

Zarándoklat Fatimába

2025. március 25-29. (5 nap 4 éjszaka)

Lelkivezető: **Cséry Gergő** atya

Részvételi díj: 314.900 Ft/főtől

Ajánlatok 2025-re:
Zarándokvonatok, Erdély, Czestochowa és Krakkó, Róma, Olasz szentek (Padova-Assisi-Cascia-San Giovanni Rotondo-Monte Sant'Angelo), Lourdes, Fatima, Fatima és Santiago de Compostela, Medjugorje, Máriacell, Prága...

Szeretettel várjuk jelentkezését!

Tel.: +36 20 565 3258, +36 20 336 0016

www.missziotours.hu www.misszioutazas.hu

Engedélyszám: U-000829

TÍZÉVES A MAGYAR KURÍR FOTÓÁGAZATA

A LÉLEK PILLANATAI

CÍMMEL NYÍLT TÁRLAT SZEPTEMBER 23-ÁN

MERÉNYI ZITA ÉS LAMBERT ATTILA

FOTÓBÓL A GYŐRI TRIANGULUM GALÉRIÁBAN

(GYŐR, GUTENBERG TÉR 2.)

A KIÁLLÍTÁS MEGTEKINTHETŐ

2024. OKTÓBER 20-ÁIG

A pápa engedélyezte a Medjugorjében kialakult kultusz gyakorlását

Kommentár a döntésről (1. rész)

(Folytatás az 1. oldalról)

Érdeklődők érkeznek egyre nagyobb számban, akiknek jó része igyekszik megszívlelni az üzenetek tartalmát, beépítve azt saját hitébe, jó esetben úgy, hogy az ne „maszek” hitvallást eredményezzen, hanem a katolikus hithez és így Krisztushoz vigyen egyre közelebb. És végül beimádkozott zarándokhelyé válik a korábbi feltételezett jelenések helye, mely újabb és újabb híveket és érdeklődőket vonz.

De mi is történt igazából a tegnapi napon? A Hittani Dikasztérium hívek egyre növekvő tömegére utalt, akik Medjugorjét évtizedek óta felkeresik. Az ott zajló hívó gyakorlat, főként a szentségi élet pozitív gyümölcseiként említik az életrendezések, a megtérések, az ígét hallgatóság, az imádkozó emberek és a szentségekhez járulások kimagasló számát, valamint azt a lelki atmoszférát, amelyben a pápi és szerzetesi életre vagy házasságra hívó szót, vagy éppen a hit mélyebb megélésére és buzgóbb gyakorlására való hívást számos hívó ott hallja meg, illetve erősödik meg ilyen irányú elhatározásában. Voltak és vannak tehát Medjugorjéhez kötődően figyelemre méltó lelki értékek, amelyek persze éberséget is igényelnek, hiszen az emberi kultúra kifejezőközeiben testet öltött emberi vágyaktól, tévedésektől, a megfogalmazásbeli tökéletlenségektől az ebben érintett emberek általában nem szoktak mentesek lenni. Az „értünk, emberekért, a mi üdvösségünkért” az emberi természetet is magára vevő, és azt személyében az istenivel egyesítő Ige megtestesülése is mutatja: az isteni képes az emberi világba lépni, és „nem szégyellni”, hanem sokkal inkább magához emelni az anyagvilág, az emberi korlátok természetes határait. Hitünk inkulturációja sosem vegyítizta, az emberi oldalak

folyamatos megtisztulásra szorulnak, így bármennyire is természetfölötti jellegűt mutat valami, ott a fentebb említett emberi tökéletlenségekkel számolni kell. A dikasztérium állítja, hogy a Medjugorjéhez fűződő jelenségekben egyértelműen úgy jelenik meg Mária közbenjárása és értünk végzett minden anyai tevékenysége, mely Krisztusnak alárendelt.

Útal Szent II. János Pál pápára is, aki a Redemptoris Mater kezdetű enciklikájában így tanít: Mária Fiaival való „együttműködés(e) nem más, mint Krisztus közbenjárásának alárendelt közbenjárás” (n. 39).

Nihil obstat született a Szentszék részéről. Ez a kifejezés azt jelenti: „semmi akadály”. Mint ismeretes, nemrég, 2024. május 17-én ugyanezen dikasztérium új eljárás normákat állapított meg a feltételezett természetfölötti jelenségek megítéléséhez. Ebben a dokumentumban olvashatjuk, hogy az ilyen jelenségek természetfölöttiségének kutatása helyett mostantól újfajta minősítések lépnek hatályba. A „legpozitívabb” ezek közül a nihil obstat (n. 17). Mint akkor a dokumentum megjelenése kapcsán is írtam: ezzel a minősítéssel „elismerést nyer a Lélek működése a vizsgált jelenségekben és ahhoz fűződő lelki tapasztalatokban, és nem tudunk különösebben veszélyes vagy problémás elemekről, így azok támogatásának nincs akadálya. Ez egyben bátorítás is a püspökök számára, hogy értékelve az adott jelenséghez kötődő, eddigi pozitív pasztorális eredményeket, mozdítsák

elő az adott helyhez kötődő lelkipásztori életet”.

Ez a legújabb nihil obstat tehát arra bátorít, hogy a hívek nyugodtan követhetik a Medjugorjében zajló spirituális gyakorlatokat, és annak lelkiségét elsajátíthatják. XVI. Benedek pápa szavaival élve: „egy magánnyilatkozatát egyházi jóváhagyása lényegében azt jelzi, hogy az adott üzenet nem tartalmaz semmi olyat, ami ellenkezne a hittel és a jó

lyet Krisztus titokzatos teste, azaz a Fő és a tagok mutatnak be” – tanítja *A Katolikus Egyház katekizmusának kompendiuma* (n. 218). Legitimációt nyert tehát Medjugorjára nézve, hogy ott a Béke Királynőjének tisztelete már nem merül ki csupán a magánimádságokban, hanem ami specifikusan „medjugorjei sajátosság”, azt az Egyház ott „magának tekinti”, publikus kultuszként kezeli, hiszen az istentisztelet akkor nyilvános, „ha

az Egyház nevében, a törvényesen kijelölt személyek, az egyházi hatóság által jóváhagyott cselekményekkel végzik” (CIC 834. k. 2.§)

A zarándoklatok kapcsán a dikasztérium határozott iránymutatásként jelzi, hogy azok célja ne a feltételezett látnokokkal, hanem a Szűzanyával és általa Krisztussal való találkozás legyen – hasonlóan a kegyhelyekre tartó zarándoklatok helyes lelki motivációhoz (vö. n. 41).

A nihil obstat nem jelenti sem a jelenlegi ottani gyakorlatok „eredőjéül” szolgáló és azokat mintegy párhuzamosan kísérő, feltételezett rendkívüli jelenségek természetfölötti jellegének hivatalos elfogadását (vö. n. 38.), sem a feltételezett látnokok életszentségének megállapítását, sem azok erkölcsi életének minősítését, és egyelőre a medjugorjei ferences plébániatemplom és környezete hivatalos aktuális történő kegyhellyé nyilvánítását sem.

Jóllehet a Szentszék önmaga számára tartja fenn Medjugorje egyházi felügyeletét, a dikasztériumi dokumentum kimondja, hogy a nihil ob-

stathoz kötődő határozatot a mostarduvnói megyéspüspök bocsátja ki (vö. n. 39). A rendkívüli szentszéki vizitátor is szolgálatban marad, és továbbra is hivatott értékelni és összegezni a lelkipásztori tapasztalatokat, gondoskodva arról is, hogy a nyomtatásban megjelenő feltételezett üzenetek elé először gyanánt kerüljön be a tegnapi szentszéki megnyilvánulás szövege (vö. uo.). Szembetűnő, hogy a dokumentum „lelki tapasztalatról” beszél (vö. n. 38.), és szándékosan nem „jelenésekről”. Megerősíti ugyanis, hogy amikor „Szűzanya üzeneteiről” beszélünk, ezeket továbbra is „feltételezett üzeneteknek” tekintjük (vö. uo.), mivel nem azok természetfölöttiségének hitelességéről szól a nihil obstat.

A dokumentum, miközben a feltételezett üzenetek nagy részét tartalmilag jónak, hitünk szempontjából épületesnek és főként Krisztus-központúknak ítéli, nem rejti véka alá, hogy egy részük természetes tévedéseket, tökéletlenségeket is tartalmaz. Úgy közelíti meg ezt a problematikát, hogy a lényegesebb és tartalmát tekintve tisztá megnyilvánulások fényében kell okosan olvasni e kevésbé világos részeket, és ahelyett, hogy a jelentéktelen részletekben elvesznénk, a szövegek és a Medjugorjéhez kötődő megnyilvánulások egészére tekintünk, melyet az egyes részletekben meghúzódó hibák lényegében nem kompromittálnak (vö. 27/39).

(Az írás második részét következő számunkban olvashatják.)

Medjugorje című kiadványunk megrendelhető az Új Ember online könyvtárházban, illetve megvásárolható az Új Ember könyvesboltban (Budapest V. kerület, Ferenciek tere 7-8. Nyitvatartás: hétfőtől péntekig 9-18 óráig).

Fotó: Budai András

erkölcsokkal; közzétehető, és a hívők okosan magukévá tehetik” (*Verbum Domini*, 14).

A 2019 óta már hivatalosan is szervezhető zarándoklatok természetesen folytatódhatnak, sőt a Szűzanya „Medjugorjében szokásos” módon, az ottani liturgikus és népi jámborságot érintő gyakorlatok általi tisztelete – mely legtöbbször a Béke Királynőjeként való szemlélésében és ünneplésében nyilvánul meg (vö. n. 41-42.) – immár nyilvánosan végezhető (vö. n. 38.). „A liturgiában Jézus Krisztus papi hivatalának gyakorlása által jelekkel mutatkozik és valósul meg az emberek megszentelése és az Istennek járó nyilvános kultusz, me-

A 140 éve született és 50 éve elhunyt Slachta Margit, a Szociális Testvérek Társasága alapítója, az Országgyűlés első női képviselője síremlékének avatóünnepségét tartották szeptember 18-án Budapesten a Fiumei úti temetőben, majd a jubileumhoz kapcsolódva hálaadó szentmisét mutattak be a pesti ferences templomban.

A Szociális Testvérek Társasága, a Kereszténydemokrata Néppárt, a Barankovics István Alapítvány és a Nemzeti Örökség Intézete szervezésében zajlott a síremlékavatás ünnepség a Fiumei Úti Sírkert Nemzeti Emlék helyén, a 10/2-es parcellánál.

Slachta Margit SSS síremlékét – amelyet Zsigmond Attila formatervező művész, a Nemzeti Emlék hely és Kegyeleti Bizottság elnökhelyettese tervezett – Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök áldotta meg. Az avatóünnepségen Slachta Margit rokonai, szociális testvérek és legfőbb előljáróik, valamint számos kereszténydemokrata politikus és civil szervezetek vezetői vettek részt. A rendezvény zenei kíséretében a Patrona Hungariae Katolikus Iskola központ kórusa és a Fuvalom Duo működött közre.

Slachta Margit száznegyven évvel ezelőtt született Kassán, lengyel származású felvidéki nemesi családban. Iskolái

Közéleti ember és hitvalló szerzetes

Megáldották Slachta Margit síremlékét a Fiumei úti sírkertben

elvégzése után Győrben és Budapesten tanított. Az első között lépett be a Szociális Missziótársulatba. 1915-ben szociális iskolát nyitott, katolikus lapokat szerkesztett. 1920-ban a Keresztény Nemzeti Egyesülés Pártja jelöltjeként a főváros I. kerületében nemzetgyűlési képviselővé választották, ezzel ő lett az első női országgyűlési képviselő Magyarországon történetében. 1923-ban kilépett a Szociális Missziótársulattól, és néhány társával együtt megalapította a Szociális Testvérek Társaságát.

A Barankovics István Alapítvány és a Szociális Testvérek Társasága immár harmadik alkalommal szervezte meg a Slachta Margit emlékének ápoló rendezvényét Budapesten, a Párbeszéd Házában. Az eseményen bemutatták az *Ildóablakok – Válogatás a szociális testvérek második világháborús feljegyzéseiből, dokumentumaiból* című könyvet.

A Társaság a II. világháború idején jelentős embermentő tevékenységet folytatott.

1944-ben betiltották mozgalmát, a Keresztény Női Tábor. A II. világháborút követően párton kívüli jelöltként nemzetgyűlési képviselő lett. 1949-ben letartóztatásától tartva előbb Ausztriába, majd az Amerikai Egyesült Államokba emigrált. Izrael a Világ Igaza kitüntetésben részesítette. 1974-ben Buffalóban, a Szociális Testvérek Társaságának rendházában hunyt el. Újratemetésére 2021. december 7-én került sor a Fiumei úti sírkertben.

Síremlékének avatásán Semjén Zsolt, a nemzetpolitikáért, nemzetiségpolitikáért, egyházpolitikáért és egyházdiplomáciáért felelős miniszter, miniszterelnök-helyettes méltatta a szerzetespolitikust. A Szociális Testvérek Társasága nevében Kővári Magdolna SSS, a Társaság általános előljárója szolt a Fiumei úti sírkertben egybegyűltekhez. Elmondta, hogy Slachta Margit közéleti és parlamenti működésének alapját Istennek az emberről alkotott víziója képezte. Előkerült egy hangfelvétel a Magyar Rádió archívumából, Margit testvér

1947-es programbeszédéből, amelyben így fogalmazott: „A tízparancsolat azokat az erkölcsi törvényeket foglalja magában, amelyek nélkül tartósan állam vagy társadalom nem maradhat fenn.” 1946-ban pedig ezt írta: „Az emberi cselekvés rugója a szív állandó megtérése kell, hogy legyen.”

Németh Emma SSS, a Társaság magyarországi előljárója felhívta a figyelmet arra, hogy Slachta Margit szellemiségét közvetíti a síremlék két felirata: „A szűk kapun menjetek be!”, valamint: „Programja a tízparancsolatot érvényesíteni a törvényhozáásban.” Az előljáró arról tájékoztatta a jelenlévőket, hogy a temetőlátogatók sokat megtudhatnak Margit testvérrel a síremlék elhelyezett QR-kód segítségével.

A továbbiakban Mészáros József, a Barankovics István Alapítvány kuratóriumának elnöke és Móczár Gábor, a Nemzeti Örökség Intézetének főigazgatója mondott beszédet, majd Mohos Gábor eszter-

Szeptember 16-án óriási érdeklődés mellett mutatták be Budapesten, az Uránia Nemzeti Filmszínházban Novák Tamás *Hősnők* című, 52 perces, dramatizált dokumentumfilmjét Slachta Margit (1884-1974) és Kéthly Anna (1889-1976) életútjáról. Az alkotás a Nemzeti Filmintézet támogatásával, a Sírati Zrt. és az Országgyűlés Hivatala koprodukciójában készült.

gom-budapesti segédpüspök megáldotta a síremlékét. E kő Margit testvér életművének művészi megjelenítéseként szűk kaput szimbolizál, amely nem zsákutcába vezet, hanem az élet örök teljességére nyílik – mondta Mohos Gábor.

Az ünnepség után a belvárosi ferences Alcantarai Szent Péter-templomban Kránitz Mihály, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Kara tanszékvezető tanárának főcelebrálásával és többek között Berhidai Piusz ferences tartományfőnök concelebrálásával hálaadó szentmisét mutattak be a kettős jubileum alkalmából.

Körössy László
Fotó: Lambert Attila

HÍREK KÉPEKBEN

• **Megtelt hívekkel** a magyar-szlovák határhoz közeli Inám (Dolinka) község Szent Györgyről elnevezett temploma szeptember 8-án. A település kilencedik alkalommal tartott kegyeleti megemlékezést a Felvidéken meghurcolt katolikus papok és hívek tiszteletére. Posztumusz Parma fidei – Hit pajzsa díjban részesült Lénár Károly (1923–2005) pápai káplán.

• **A Veszprémi Főegyházmege** papjai őszi rekollekcióra gyűltek össze Keszthelyen és Veszprémben. A rekollekciókon Udvardy György érsek vezetésével a pápi küldetés témakörében van lehetőségük elmélyülni a részt vevő atyáknak. Az őszi első előadást *Küldetésünk antropológiai alapjai* címmel Dobszay Benedek OFM tartotta.

• **Székesfehérváron** szeptember 13. és 15. között *Egység és békeesség Jézusban* címmel tartotta 27. országos konferenciáját a Keresztény Orvosok Magyarországi Társasága (KOMT). Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök köszöntötte a szervezet programjára hazánkbelől és a határon túlról is érkezett résztvevőket.

Árvízi védekezés

Marton Zsolt püspök és a karitásosok is segítettek Vácon

Marton Zsolt püspök és a Váci Egyházmegyei Karitás munkatársai és önkéntesei is kivették a részüket Vácon az árvízi védekezésben szeptember 18-án. A homokzsákok töltésében segítettek, illetve szendvicseket osztottak a Kőhidnál, valamint a vízügyi szakemberek részére szállást is nyújtott a püspökség.

Vácon egy hét alatt 6 métert emelkedett a Duna vízszintje. A tetőzés megközelítette a 2013-ban mért vízszintet. Matkovich Ilona polgármester a múlt kedden elrendelte a harmadfokú árvízvédelmi készültséget; eszközöket, önkénteseket, ellátást és szállást kért a váci lakosoktól és vállalkozóktól.

Marton Zsolt püspök azonnal felajánlotta a vízügyi szakemberek elszállásolására a Migazzi és Althann vendégházakat, ahová aznap este meg is érkeztek az első, egész nap a védekezésben dolgozó szakemberek, akik napali és éjszakai műszakban felváltva dolgoztak.

Ezenkívül a PüspökVác rendezvénykönyháján szendvicseket készítettek az önkénteseknek. Marton Zsolt püspök – aki gödi plébánosként 2013-ban is segített már az árvízi védekezésben – másnap, szerda reggel a Váci Egyházmegyei Karitás munkatársaival és önkénteseivel együtt munkára jelentkezett a váci Kőhidnál. Az odarendelt katonák számára a jelen lévő alvezredes először püspöki áldást kért, majd megkezdtek a homokzsákok töltését és pakolását. A karitás nyolc önkéntese ellátópontokat állított fel, ahol kávét, teát és szendvicset biztosítanak a töltések megerősítésén dolgozóknak, valamint a karitás a homokzsákok szállításában is tudott segíteni.

A felújított váci Nagyboldogasszony-székesegyház szeptember 21-ére tervezett ünnepélyes megáldását is elhalasztotta Marton Zsolt püspök az árvízhelyzetre való tekintettel. A szentmise új időpontja 2024. október 6., vasárnap 16 óra.

Forrás és fotó: Váci Egyházmegye

A budapest-külsőangyal földi Szűz Mária, Keresztények Segítség Plébánia 2024-re missziós esztendő hirdetését, ennek jegyében havonta tartanak missziós esteket. A Rokolya utcai plébánia Máriáról elnevezett közösségi termében szeptember 15-én, vasárnap az Ars Sacra Fesztivál keretében nyílt kamarakiállítás Fecske Orsolya szociális testvér, festőművész Mindszenty Józsefet ábrázoló alkotásaiból.

A rendezvényen részt vevők megvásárolhatták Kovács Gergely *Öve a jövő – Mindszenty József élettörténete* című könyvét, melynek borítóját és illusztrációit Fecske Orsolya készítette. A festmények a képzőművészet nyelvén mesélik el a bíboros, hercegprímás életét, gyermekkorától kezdve földi haláláig. Ezek a képek most először láthatók így együtt.

A megjelenteket Kánnár Eszter, a missziós est moderátora köszöntötte. Felidézte: Mindszenty József bíboros a magyar történelem talán legvéresebb korszakában vezette a Magyar Katolikus Egyházat, és közvetítette Isten szeretetét akkor, amikor a legnagyobb szükség volt erre. Egyszerre volt hitvalló és fehér vértanú. A hit, a bátor kiállás, a hűség tanúja volt a 20. századi európai történelem diktatúráinak idején. Tisztelete és emléke a mai napig széles körben él világszerte. Sokan fordulnak hozzá imáikkal, hogy közbenjárását kérjék a menyeyei Atyánál.

A Rokolya utcai plébánia számára különösen kedves a bíboros, hercegprímás emléke, hiszen a templom harangjai az ő rendelkezései nyomán kerültek az Ipoly-sághól ide – emelte ki a rendezvény moderátora.

A kiállítást Kovács Gergely történész, Mindszenty József boldoggá

avatásának viceposztulátora nyitotta meg (*alsó képközlő*). Egy életművét mesélte el: van egy barátja, szerepelt a *Csillogás* című filmben, amelyben három ember a halálon túli élményét meséli el. Ennek egyik szereplőjével olyan különleges a kapcsolata, mintha időtlen idők óta ismernék egymást. Valahogy Istennel is így vagyunk: valahol már találkoztunk vele egyszer, valahonnan ismerjük, még ha csak töredékesen is. Hihetetlenül nagy élmény lesz a vele való második találkozás, a színéről színre látás, és akkor egészen biztosan megismerjük őt.

Mindszenty József boldoggá avatásának viceposztulátora szerint a

szakrális művészet ezt a titkot szeretné megfejteni, több ezer év óta mindig. Folyamatosan keresi a választ olyan alapvető kérdésekre: ki

vagyok én?, ki vagy te?, mi és ki az, ami közös bennünk? Igazából csak ezekkel a kérdésekkel lehet jó portrékat festeni.

A történész rámutatott: Mindszenty Józsefről rengeteg portré, szobor készült, de csak nagyon kevés közülük az igazán kiemelkedő alkotás. Fecske Orsolya képei ezek közé tartoznak. Kovács Gergely kiemelte, a *Bíboros atyánk* című festményt, amely egy Rómában 1970–71 körül készült fénykép alapján született. Derű árad Mindszenty József arcáról. A háttérben a finoman kidolgozott fényességgel jelenik meg előttünk a mosolygós főpásztor, aki csak nagyon ritkán mosolygott. Gyakran önhibájából, sokszor a nagyon nehéz életkörülményei miatt, máskor a ránehezülő hatalmas felelősség súlya miatt. Életét mégis végigkísérte a derű, az optimizmus, az idealizmus.

Fecske Orsolya Mindszenty-portréi attól jók, hogy nem akarnak sem elmondani, sem belénk sulykolni valamit róla, hogy ilyen volt, meg olyan volt, mit tiszteljünk benne – hangsúlyozta a viceposztulátor. – Egyszerűen azonosulni a gyermekkel, a fiatal pappal, a börtönbe induló főpásztorral, az imádságával, a történelmi eseményekkel, vagy azzal a pillanat-

próbál vele, a gyermekkel, a fiatal pappal, a börtönbe induló főpásztorral, az imádságával, a történelmi eseményekkel, vagy azzal a pillanat-

Könyv és festmény

Fecske Orsolya budapesti tárlata Mindszenty Józsefről a Rokolya utcai plébánián

tal, amikor a halálos ágyán kiesett a kezéből a rózsafüzér, vagy a reménytelen boldoggá és szentté avatásával. Vele élni, vele érezni.

Fecske Orsolya elmesélte: tizen-négy-tizenöt éves korában kezdett a hitére ébredni. Ekkor történt, hogy levette a szülei könyvespolcáról Mindszenty József *Emlékirataim* című önéletrajzát, és elolvasta, mert tudta róla, hogy nagy hitvalló. Nagyon mélyen megérintette. Évekkel később, amikor megismerte a szociális testvéreket, egyikükkel sokáig imádkoztak Magyarországiért Mindszenty bíboros közbenjárását kérve.

A felkérés Mindszenty bíboros életútjának megfestésére a Mission Is Possible Kiadótól, Laczkó Andreától érkezett abban az időben, amikor sok egyéb elfoglaltsága miatt azt nem tudta elvállalni. Amikor egy év múlva újra felajánlották a lehetőséget,

már boldogan vállalta. Megerősítés volt számára az is, hogy ekkor az éppen leköszönő központi eljárótól kezébe kaphatta azt a rózsafüzért, „ami Mindszenty bíboros úr halálos ágyán kiesett a kezéből, és amelyet az őt ápoló szociális testvérek féltve őriztek és őriznek a mai napig is”.

Jelenek tekintette, hogy ez az ereklje épp a munka kezdetén találta meg, úgy érezte, hogy a bíboros atya őt is kedves szociális testvérei sorába állítja ezzel. Ezt a rózsafüzért a ki-

állítás megnyitón jelen lévők meg is tekinthették. Orsolya testvér emlékeztetett rá, hogy a Szociális Testvérek Társaságának intenzív kapcsolata volt Mindszenty József hercegprímással. 1948-ban ő hagyta jóvá a társaság szabályzatát; Margit testvérrrel, az alapítóval kollegiális és személyes jó barátságban is állt meg egymással. Bécsi száműzetésében szociális testvéreket kért segítségül maga mellé, akik haláláig ápták, és segítettek leírni szentbeszédeit.

A kiállítás megnyitón gyönyörű zenei szolgálatot végzett a Philomela női kar, az angyalföldi óvodák dolgozóiból álló kórus. Fecske Orsolya tárlata szeptember 20-ig látható a Rokolya utcai plébánia Máriáról elnevezett közösségi termében, a szentmise utáni időpontokban: hétfőn, kedden, szerdán 19 órától, csütörtökön és pénteken reggel 8 órától.

Bodnár Dániel
Fotó: Merényi Zita